

NEPRIKLAUSOMYBĖS DEKLARACIJA VIENINGA TRYLIKOS JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ DEKLARACIJA

Kai žmonijos istorijoje išskyla būtinybė vienai tautai panaikinti politinius ryšius, jungusius ją su kita, ir užimti tarp žemės valstybių atskirą ir lygią padėtį, kuri jai pridera pagal gamtos ir Dievo Įstatymus, pagarba žmonijos nuomonei reikalauja, kad būtų paskelbtos priežastys, verčiančios ją atsiskirti.

Manome, jog šios tiesos yra akivaizdžios: visi žmonės gimsta lygūs, apdovanoti Kūrėjo tam tikromis neatimamomis teisėmis, tarp kurių yra teisė į gyvybę, teisė į laisvę ir teisė siekti laimės. Apsaugoti šioms teisėms žmonės sukuria valdžią, kurios teisėta galia randasi iš valdomųjų sutikimo. Tad jeigu kokia nors valdžia pradeda nepaisyti šių dalykų, žmonės turi teisę ją pakeisti arba panaikinti ir kurti naują valdžią, grįsdami jos veiklą tokiais principais ir suteikdami jai tokius išpareigojimus, kurie, jų nuomone, geriausiai laiduotų jų saugumą ir laimę. Sveikas protas, be abejo, patars, jog seniai įkurtos valdžios neturėtų būti keičiamos dėl nesvarbių ir trumpalaikių priežasčių, ir iš tiesų patirtis parodė, kad žmonės, kol blogis dar pakenčiamas, labiau yra linkę kentėti, o ne ginti savo teises panaikindami tas valdymo formas, prie kurių yra pripratę. Bet kai begalinė skriaudų ir grobimų virtinė nuolat užgriūva tą patį subjektą, kėsindamasi užkrauti jam absoliutaus despotizmo našta, jų teisė ir pareiga yra nuversti tokią valdžią ir pavesti naujiems sargams sergėti jų ateitį. Tokias kančias kantriai kentėjo mūsų kolonijos, ir tokia dabar iškilų būtinybė, verčianti jas keisti ankstesnę valdžią. Dabartinio Didžiosios Britanijos karaliaus valdymo istorija — tai nuolatinės skriaudos ir grobimai, kurių tiesioginis tikslas yra įvesti vienvaldišką tironiją šiose valstijose. Tegu apie tai byloja faktai, kuriuos pateikiame visam pasauliui.

[27 konkrečių skriaudų išvardijimas]

Po kiekvienos skriaudos mes nusižeminę prašydavome ją atitaisyti, tačiau į mūsų pakartotinius prašymus būdavo atsakoma tik pakartotinomis skriaudomis. Karalius, kurio

kiekvienas poelgis būdingas tironui, netinka būti laisvos tautos valdovu.

Nešykštėjome mes dėmesio ir mūsų britų broliams. Mes kartas nuo karto pranešdavome jiems apie jų parlamento bandymus nepagrįstai paimti mus savo jurisdikcijon. Mes primindavome jiems savo emigravimo ir įsikūrimo čia aplinkybes. Mes apeliavome į jų įgimtą teisingumą ir taurumą ir maldavome juos vardan mūsų bendros giminystės atsiriboti nuo tų grobimų, kurie neišvengiamai suardytų mūsų ryšius ir sutarimą. Jie taip pat liko kurti teisingumo ir kraujo giminystės balsui. Dėl to mes privalome paklusti būtinybei skelbti savo atsiskyrimą ir laikyti juos, kaip ir likusią žmoniją, priešais karo metu, draugais taikoje.

Todėl mes, Jungtinių Amerikos Valstijų atstovai, susirinkę į visuotinį kongresą ir liudydami prieš Aukščiausiąjį pasaulio Teisėją savo ketinimų dorumą, šių kolonijų gyventojų vardu ir jų įgaliojimu, iškilmingai skelbiame ir pareiškiame, kad šios jungtinės kolonijos yra ir teisėtai turi būti laisvomis ir nepriklausomomis valstijomis; kad jos atleidžiamos nuo bet kokios priklausomybės Britanijos karaliui ir kad visi politiniai ryšiai tarp jų ir Didžiosios Britanijos valstybės yra ir turi būti visiškai nutraukti; ir kad, kaip laisvos ir nepriklausomos valstijos, jos turi pilną teisę skelbti karą, sudaryti taiką, kurti sąjungas, vykdyti prekybą ir daryti visus kitus veiksmus ir dalykus, kuriuos nepriklausomos valstijos turi teisę daryti. Tvirtai pasitikėdami Dievo/apvaizda, mes pasižadame vienas kitam remti šią Deklaraciją savo gyvybėmis, savo turtu ir savo šventa garbe.

1776 m. liepos 4 d.

Redakcijos prierašas. Norėdami „Dirvos“ skaitytojams atspausdinti JAV nepriklausomybės paskelbimo aktą lietuvių kalba, kreipėmės į JAV ir Lietuvos įstaiigas, bet jos neturėjo teksto. Tačiau mums padėjo JAV ambasada Vilniuje, pranešdama, kad dr. Gražvydas Kirvaitis ją yra išvertęs. Dėkojame Margaritai Juzonienei iš U.S. Embassy Information Resource Center už gautą vertimą lietuvių kalba.

Prieš 236 metus paskelbta Jungtinių Amerikos 13-kos Valstijų nepriklausomybė. Šis Laisvės simbolis pasitinka tūkstančius įvairių tautybių imigrantų, kurie sukūrė demokratinę 50 valstijų Ameriką.

M.ROMNEY KANDIDATE Į VICEPREZIDENTO POSTĄ GALI TAPTI C. RICE

Respublikono Mitt Romney kandidatė į JAV viceprezidento postą gali tapti buvusi valstybės sekretorė Condoleezza Rice. Gerai informuotu laikomas žinių portalas „The Drudge Report“, remdamasis respublikonų šaltiniais, skelbia, kad C. Rice galimų M. Romney kandidatę į viceprezidentus sąrašė atsiderė netikėtai aukštai, praneša agentūra AFP.

M. Romney rinkimų komanda pradėjo naują aukų rinkimo akciją, kuri vadinasi

„Susitikite su viceprezidentu“, rašo portalas. Prieš tai M. Romney asmeniškai sumažino savo galimų pavaduotojų sąrašą. Pasak „The Drudge Report“, jį įtikino C. Rice pasirodymas Utah valstijoje prieš kelias savaites, kurio metu ji sulaukė audringų plojimų už tai, kad gynė JAV vadovaujantį vaidmenį pasaulyje.

Prezidentaujant George W. Bush, C. Rice pradžioje buvo jo patarėja saugumo klausimais, o vėliau -

Valstybės sekretore. Kaip užsienio politikos ekspertė ir afroamerikietė ji puikiai papildė M. Romney. Tačiau ji glaudžiai siejama su vis dar nepopuliaria G. W. Bush era. Be to, C. Rice prieštarai vertinama dėl savo, kaip 2003 metų Irako karo architektės, vaidmens.

C. Rice, kuri šiuo metu profesoriauja Stanford universitete, iki šiol neigė, kad ją domina JAV viceprezidentės postas.

PENTAGONAS PRAŠĖ PINIGŲ NAUJAI BOMBAM

JAV Gynybos departamentas skyrė papildomų pinigų, kad būtų sukurta galingesnė už dabar turimas bombas, skirtas naikinti po žeme esančius taikinius. Tokia bomba, anot analitikų, galėtų sunaikinti po žeme veikiančias slaptas Irano laboratorijas ir gamyklas.

Wall Street Journal rašo, kad Pentagonas jau išleido apie 330 milijonų JAV dolerių, jog iš „Boeing“ korporacijos įsigytų 20 galingų bombų, kurios gali prasiskverbti giliai po žeme ir ten susprogdinti taikinį. Sutrumpintai MOP vadinama 6,25 metro ilgio bomba gali pramušti uolas, betono perdangas ir plieną. Joje yra 2,5 tonos sprogstamosios medžiagos.

Pentagonas iš Kongreso paprašė papildomų 82 milijonų dolerių, kad bomba būtų patobulinta, mat bandymai parodė, jog MOP (angl. Massive Ordnance Penetrator) dar nėra pakankamai

galinga. Pentagonas dėl MOP su „Boeing“ pasirašė sutartį 2009 metais. Bomba pritaikyta JAV karinių oro pajėgų bombonešiu B-2 gabenti. Pirmąsias bombas JAV karinės pajėgos gavo rugsėjį.

Pagal sutartį numatyta, kad kompanija pagamins 20 tokių bombų. O 2013 metais, po papildomų bandymų, Pentagonas turėtų gauti daugiau MOP. „Mes jau seniai sakėme, kad mums reikia galimybių, kurias šis ginklas mums suteiktų“, - Pentagono atstovas John Kirby komentavo susitikimą su politikais Fox naujienų tarnybai.

Pernai lapkritį kalbėdamas apie MOP J.Kirby minėjo, kad ši bomba yra skirta bunkeriu naikinimui. Jis pabrėžė būtinybę „pasiiekti ir sunaikinti masinio naikinimo ginklus, kuriuos priešas turi savo arsenale, gerai apsaugotame po žeme“. Tam, anot Pentagono atstovo, reikia kur kas galin-

gesnio ginklo negu JAV turi.

Tačiau kartu J.Kirby tada neigė, kad bombos kuriamos galvojant apie Iraną, kuris vienintelis galėtų slėpti branduolinį ginklą po žeme. Analitikai primena, kad iš viso 15 tonų sverianti bomba buvo kuriama ir Šiaurės Korėjai įspėti.

Gynybos sekretorius Leon Panetta pripažįsta, kad tobulinti MOP trūksta lėšų.

Wall Street Journal rašo, kad kol kas neaišku, kaip giliai po žeme yra Irano įranga ir ką dar Teheranas stato, kad apsaugotų savo slaptas laboratorijas ir gamyklas. „Jeigu turime reikalų su kalnais, tada privalai turėti kažką, kas tuos kalnus „nuneštų“, - teigia laikraščio šaltinis.

Prieš sprogdama MOP gali įsiskverbti į žemę daugiau negu 60 metrų. Kalnai virš Irano urano sodrinimo įrenginių Ford kompleksą saugo mažiausiai 60 metrų storio uolienų sluoksniu.

ŽINIOS IŠ VILNIAUS

Dr. Algimantas Liekis „Veidas“ žurnale, Nr. 12, pastebi, jog „Neteisinga teigti, kad tarpukario nepriklausoma Lietuva irgi gyvavo 22 metus. Iš tikrųjų, 1918 m. Vasario 16-osios Aktu buvo ne atkurta nepriklausoma Lietuva, o tik deklaruota. Jos kūrimas prasidėjo tik pralaimėjus karą okupantei Vokietijai ir tų metų lapkričio mėnesį susidarius sąlygoms sudaryti ir Lietuvoje Laikinąją Vyriausybę, t.y. beveik po devynių mėnesių po Nepriklausomybės deklaracijos paskelbimo. Bet jau nuo gruodžio mėnesio į Lietuvą ėmė veržtis bolševikinės Rusijos kariuomenė, kuri per žiemą okupavo vos ne 70 proc. Lietuvos. Dar daugiau, visą laiką grasė Lenkija, valdoma jos viršininko J. Pilsudskio. Dar 1916 m. lapkričio pradžioje Vokietijos ir Austrijos imperatoriai paskelbė apie Lenkijos karalystės atkūrimą, sudarė jai valdyti vyriausybę, leido organizuoti karinius dalinius, kuriuose po karo, kai buvo organizuojama Lietuvos Vyriausybė, lenkai jau turėjo apie pusę milijono karių. Ir kai lietuvių savanorių krauju buvo pradėta išsivaduoti nuo raudonarmiečių, senąją Lietuvos sostinę Vilnių ir jo kraštą okupavo Lenkija, nuožmiausiais būdais naikindama visa, kas lietuviška. Beje, lenkų imperialistai savo užmačių neatsisakė ir vėliau: jie siekė prisijungti ne tik Vilnių, jo kraštą, bet ir užimti visą Lietuvą. Ir Lenkija buvo vienintelė Europos valstybė, kuri iki Antrojo pasaulinio karo taip ir nepripažino Lietuvos valstybingumo. Tačiau „Veido“ straipsniuose viso to nenurodžius, vengiant įvardyti, kas buvo kas, sudaroma klaidinga nuomone apie tarpukario nepriklausomą Lietuvą, ir daugeliui nesuprantama, iš kur ta lietuvių nemeilė lenkams”.

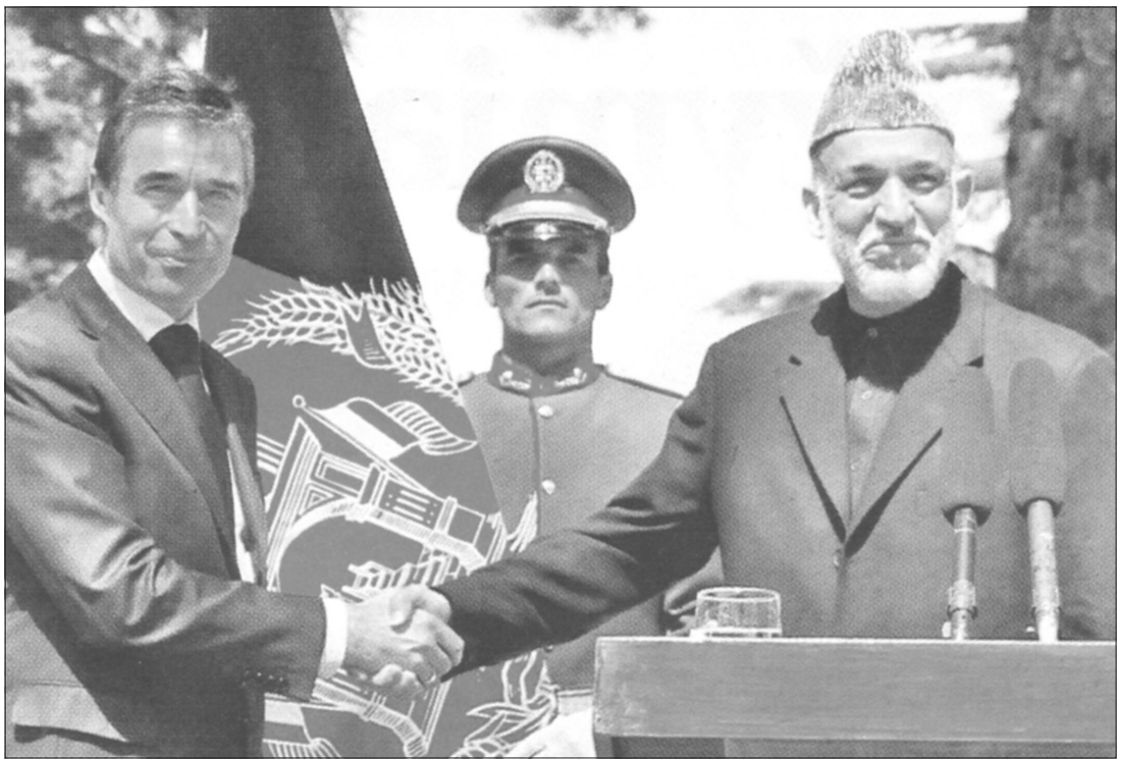
„EUobserver“ žurnalas rašo apie Lietuvos ekonomikos atsigavimą. Po to, kai dėl 2008 m. rugsėjį bankrutavusio Amerikos investicijų banko „Lehman Brothers“, buvo pusmečiui įšaldytas pasaulinis likvidumas, labiausiai nukentėjo mažos valstybės, negalėjusios keistis kreditais su centriniais bankais. Tai buvo Baltijos valstybės. Tebesitęsiant ekonomikos krizei, 2009 m. gegužę buvo imtasi radikalesnių priemonių. Jei ne Vyriausybės skubus reagavimas, Lietuva būtų galėjusi bankrutuoti. „Tai, kaip dabartinė Lietuvos Vyriausybė sugebėjo sunkmečiu tvarkyti šalies ekonomiką, yra viena iš didžiausių paslapčių Europoje”. Kadangi Lietuvai puikiai sekėsi pažaboti finansinę krizę, ji yra pasirodžiusi jau 2014 metais įsivesti eurą. Būdamą euro zonos nare, Lietuva galės naudotis didžiuliais FCB kreditais ir tokiu būdu užtikrinti, kad bankrotavimo pavojus niekada nepasikartotų.

Lietuvos Seimo ryškus sprendimas buvo panaikinti Kauno teisėjos M. Venckienės teisme neliečiamybę, kurią pasiūlė speciali komisija. Toks sprendimas priimtas nepaisant įnirtingo teisėjos šalininkų pasipriešinimo ir netgi atvykėlių iš Garliavos mėginimu šeiminkauti parlamente ir kelti skandalus, rašo „Lietuvos rytas“ birželio 30 d. Seimo plenariniame posėdyje už tą sprendimą balsavo 73 parlamentarai, susilaikė 29. Apsaugos departamentas pranešė, kad tarp Seimo „svečių“ buvo asmenų su spalvinga kriminaline praeitimi. Ji dabar kandidatuoja į Seimą vienmandatinėje apygardoje, kuriai priskiriami ir užsienio lietuviai. Ji jau pastūmė į šalį „Lietuvos sąrašo“ vadovu pasiūvusį būti Darių Kuolį, pareikšusi, kad pateptųjų sąrašui vadovaus ji.

Vokietijos kanclerė Angela Merkel dažniau tarsis Europos ekonominės krizės reikalais su Italijos ministru Mario Monti negu su Prancūzijos prezidentu.

Blomberg News

NATO vadovas Anders Fog Rasmussen su Afganistano prezidentu Hamid Karzai susitarė, jog 2014 metais, kai afganai patys rūpinsis savo valstybės saugumu, NATO Afganistano kariams tiesiogiai išmokės 4 mlrd. JAV dol.

AP

BENDROMS LIETUVOS IR JAV KARIŠKIŲ PRATYBOMS BUVO PASITELKTAS IR GEDIMINO PILIES KALNAS

Lietuvos specialiųjų operacijų (SOP) ir karinių oro (KOP) pajėgų atstovai kartu su kolegomis iš Jungtinių Valstijų Pennsylvania nacionalinės gvardijos pastarosiomis dienomis vykdė bendras pratybas, kurių metu nuo Vilniaus centre esančio Gedimino pilies kalno tobulino įgūdžius vykdant artimą paramą iš oro miesto sąlygomis.

Nuo liepos 9 d. iki liepos 13 d. vykusių pratybų metu buvo ugdomi oro atakos valdymo grupių karių įgūdžiai bei procedūros koordinuojant orlaivių antžemines atakas, pranešė Krašto apsaugos ministerija.

Pratybos vyko Lietuvos kariuomenės Specialiųjų operacijų pajėgų rengimo centre, o jose dalyvavo vyko SOP operatoriai, Generolo Romualdo Giedraičio artilerijos bataliono oro atakos valdymo grupės kariai, KOP pilotai ir du Pennsylvania nacionalinės gvardijos oro paramos operacijų eskadrono atstovai.

Oro atakos vadovų pratybos organizuojamos pasitelkiant iš JAV atgabentus ir šios šalies karių rengime naudojamus taktinius simulatorius ir užsiėmimus vietovėje, nenaudojant realių orlaivių. Siekiant pratybas maksimaliai priartinti prie realių sąlygų, buvo pasitelkti Lietuvos KOP pilotai, kurie kompiuterinio simulatoriaus pagalba valdo antžeminę taikinį atakuojantį orlaivį. Orlaivio pilotai pa-

laikydami radijo ryšį su ant žemės esančiomis oro atakos valdymo grupėmis simulatoriuje turi nustatyti ir sunaikinti nurodytus taikinius.

„Dalyvaujant orlaivių pilotams mes turime puikią progą treniruoti tiek ant žemės esančius karius, tiek ir pilotus. Po tokių jungtinių pratybų pilotai ir OAVG geriau supranta vieni kitus ir kiekvieno vykdomas užduotis”, - cituojamas pratybų instruktorius iš JAV seržantas majoras Scott Ball.

KAM pažymi, jog dalis pratybų vyko ir Vilniaus centre - ant Gedimino bokšto kalno Vilniuje buvo praktikuojamas „artimos oro paramos vykdymas miesto sąlygomis”.

„Tai yra viena iš sudėtingesnių oro atakos valdymo grupės vykdomų užduočių, nes siekiama maksimaliai sumažinti oro atakos poveikį šalia taikinio esantiems objektams ar asmenims”, - kalbėjo JAV instruktoriai, paminėję, kad nuo Gedimino bokšto kalno atsiverianti panorama puikiai tiko šioms pratyboms.

Pratybas, glaudžiai bendradarbiaujant su JAV ambasados Lietuvoje karinio bendradarbiavimo skyriumi, inicijavo ir koordinavo Lietuvos kariuomenės Jungtinio štabo operacijų valdyba. Pasak pratybų koordinatorius kapitonas Eligijaus Mylės šiose pratybos - „tai yra dar vienas ilgamečio Lietuvos kariuomenės ir JAV Pennsylvania nacionalinės

gvardijos bendradarbiavimo pavyzdys”. JAV kariškiai pažymėjo, kad Lietuvos pajėgų atstovai patirtimi kartais lenkia ir juos pačius. „Kai kurie jūsų kariai turi daugiau patirties iš neseniai vykdytų operacijų nei mes. Dalindamiesi žiniomis mes taip pat kaupiame naudingą kitų šalių patirtį, kurią galėsime pritaikyti rengiant ir savo karius”, - cituojamas viršila Nathan Hoffer.

Lietuvos ir JAV Pennsylvania valstijos Nacionalinės gvardijos Oro atakų valdymo grupių bendradarbiavimas prasidėjo 2010 metais ir per tą laiką įvyko ne vienos bendros pratybos užsiėmimai Lietuvoje ir užsienyje.

Lietuvos kariuomenėje oro atakos valdymo grupės yra suformuotos Sausumos pajėgų Generolo Romualdo Giedraičio artilerijos batalione ir Specialiųjų operacijų pajėgose. Viena iš Sausumos pajėgų oro atakos valdymo grupių šiuo metu tarnauja Afganistano pietuose esančioje Helmand provincijoje dislokuoto Danijos karių kontingento sudėtyje.

Oro atakos valdymo grupė - tai ugnies paramos padalinys, skirtas paremti bataliono arba brigados dydžio kovinį vienetą ugnimi iš oro. Oro parama yra viena iš efektyviausių ugnies paramos priemonių kovos lauke. Grupę sudaro keli specialų ir sudėtingą paruošimą baigę kariai.

LR KAM

DARBO GALI NETEKTI 150,000 AFGANŲ

Tarptautinių pajėgų (ISAF) pasitraukimas iš Afganistano 2014 metų pabaigoje turės rimtų ekonominių padarinių šaliai, įspėja šalies Prekybos rūmai. Šiuo metu su NATO ir ISAF daliniais tiesiogiai arba netiesiogiai dirba 150,000 afganų, sakė Prekybos

rūmų valdybos narys Asarachsh Hafes. NATO, pavyzdžiui, yra įdarbinusi daug afganų apsaugininkų, praneša agentūra AP.

A. Hafes teigė tikintis, kad praėjusį savaitgalį donorų konferencijoje Tokijoje tarptautinės bendrijos pažadėta milijardinė

parama ateinantiems ketveriems metams sustiprins afganų perkamąją galią. Konjunktūrą atgaivinti pirmiausiai gali algų išmokėjimas vyriausybės tarnautojams. Tačiau daugelio užsieniečių išsikraustymas turės įtakos nekilnojamojo turto rinkai Kabule.

LIETUVIŲ TAUTINĖS MINTIES LAIKRAŠTIS
THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER
DIRVA
TEL. (216) 531-8150
FAX (216) 531-8428
E-mail: dirva@ix.netcom.com

P.O. BOX 19010 CLEVELAND, OHIO 44119-0010

19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

Leidžia Amerikos Lietuvių Spaudos ir Radijo Draugija „Viltis“, Inc.

Algirdas V. Matulionis, Pirmininkas / President
Vytautas Radžius, Redaktorius / Editor
 2713 West 71st St, Chicago, IL 60629-2005

Gediminas Markevičius, maketavimas
DIRVA (UPS 157-580)

 Postmaster: Send address changes to DIRVA
 19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0010

Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices. Published bi-weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. - Subscription per year - \$55.00, first class - \$78. Single copy - \$1.00. Air mail overseas - \$130.00.

Prenumerata metams - \$55.00, pusei metų - \$40.00, pirma klase - \$78. Oro paštu į užsienį metams - \$130.00. Atskiro numerio kaina - \$1.00. Straipsniai, pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu ne visada išreiškia redakcijos nuomonę. Nespausdinti straipsniai grąžinami, tik autoriui prašant. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Nepasirašytų rašinių nespausdiname.

PER 50 METŲ 16 MILIJONŲ LIETUVYBEI

Pedagoges Alicijos Rūgytės bute 1961 m. kovo 19 d. įvyko istorinis pasitarimas dėl milijoninio fondo steigimo Amerikos lietuvių tautinei gyvybei išlaikyti. Dalyvavo dr. Antano Razmos sukviesti 22 lietuviai.

Lietuvių Bendruomenės vadovai planavo steigti savo „Geležinį fondą“, kuris būtų Bendruomenės žinioje. Už tai buvo pasisakęs dr. Algirdas Nasvytis. Tačiau šiame pasitarime dauguma buvo už vieno fondo steigimą, dalyvaujant ir JAV LB Centro valdybos pirmininkui Stasiui Barzdukui ir VLIK'o pirmininkui prelatui Mykolui Krupavičiui.

Milijoninio fondo organizatorius dr. Antanas Razma, spaudoje iškėlęs tokio fondo prasmę, aiškino apie pačių aukotojų tvarkomą fondą, kurio pelnas būtų skiriamas JAV lietuvių tautinei veiklai išlaikyti.

Po ilgų pasitarimų ir JAV LB Krašto tarybos nariai vienas po kito pasisakė už dr. A. Razmos siūlomą steigti „Lietuvių fondą“, kurio pagrindinis kapitalas būtų nenaudojamas, tik gautu pelnu - palūkanomis remiamas lituanistinis švietimas, kultūra, menas bei visuomeninė veikla.

Lietuvių Fondas „Lithuanian foundation“ pavadinimu 1962 m. kovo 14 d., buvo inkorporuotas Illinois valstijoje kaip pelno nesiekianti finansinė korporacija, kurios tikslas - lietuviybės išlaikymas, nepažeidžiant US Internal Revenue Service Code Section 501 (c) (3) nuostatus.

Pirmąjį milijonų Lietuvių Fondas sutelkė per 12 metų. Kitus milijonus - žymiai sparčiau. Šiuo metu Fondo kapitalas siekia per 19,523,059 dolerius.

Per 50 metų Lietuvių Fondas lietuviybei išlaikyti paskyrė 16,379,893 dolerius. Lietuvai 1991 metais atkūrus nepriklausomybę, Fondo narių suvažiavimas paskyrė vienkartinę dovaną iš pagrindinio kapitalo Lietuvos švietimo ir kultūros reikalams, įskaitant ir vėliau dailininko Prano Domšaičio meno kūrinius, iš viso 1,354,462 dolerių sumą.

Šiomet spaudos konferencijoje birželio 19 dieną Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, buvo pateiktas 2012 metų Lietuvių Fondo pelno paskirstymas. Taip pat pristatyta išleista trečioji „Lietuvių Fondas“ knyga, kurią redagavo Danutė Bindokienė ir kuri apima pastarąjį Fondo veiklos dvidešimtmetį - nuo 1992 iki 2012 metų.

2012 metais iš viso lietuviškai veiklai skirta 400,952 doleriai: stipendijoms 90,050 ir visai kitai paramai 310,902 doleriai. Šiuo metu aukotojai yra įstaigę 91 specialų fondą, kuriuos galima pavadinti Fondo „fondeliais“, nes iš jų skiriama parama pagal aukotojų nurodymus - stipendijoms.

JAV Lietuvių Bendruomenei iš viso skirta 156,000 dol. (iš jų - 75,000 dol. lituanistinėms mokykloms). Kitos didžiausios sumos paskirtos - išeivijos studentų stažuotėms 22,500, Keturioliktajai lietuvių tautinių šokių šventei 20,000 ir LTSC archyvų išlaikymui taip pat 20,000 doleriu. Žiniasklaidai iš viso paskirta 20,500 dol.

Per 50 metų tūkstančiai lietuvių įvertino Lietuvių Fondo reikšmę ir suaukojo tokias sumas, kurios mūsų tautos reikalams niekada čia nebuvo sudėtos, nes paskirstytos milijoninės sumos lietuviybei išlaikyti.

S. Tūbėnas
KAS LĖMĖ PERVERSMĄ?

Lietuvos Respublikos Trečiajame Seime, išrinktame 1926 m. birželyje, kai nė viena partija nebeturėjo jame daugumos, bet kokį sprendimą buvo įmanoma priimti tik prieš tai susitarus, po ilgų derybų. (Seime iš 85 vietų krikščionys demokratai turėjo - 30, valstiečiai liaudininkai - 22, socialdemokratai - 15, tautininkai - 3, ūkininkų partija - 2, žydai - 3, lenkai - 4, vokiečiai - 1, Klaipėdos kraštas - 5). Tik susitarus valstiečiams liaudininkams su socialdemokratais ir tautinių mažumų atstovais, 1926 m. birželio 8 d. Seimo posėdyje Lietuvos Respublikos Prezidentu buvo išrinktas dr. Kazys Grinius. Jis sudaryti naują Vyriausybę pavedė savo bendrapartiečiui - liaudininkui advokatui Mykolui Šleževičiui.

Trečiajame Seime daugeliu klausimų sprendžiamas žodis ėmė priklausyti kairiųjų ir tautinių mažumų atstovams. Taip pataikaujant jiems per pora mėnesių Lietuvoje buvo įkurtos net 75 lenkų mokyklos, nepaisant, kad lenkų okupuotame Vilniuje ir jo krašte tuo laiku buvo baigiama uždaryti beveik visos lietuviškos, buvo uždraudžiama ir persekiojama visa kas lietuviška. Nepaisant, kad krašte veikė daugybė lenkų, bolševikų agentų, iš kalėjimų buvo paleisti nusikaltėliai, nusikaltę prieš Nepriklausomą Lietuvą, komunistai, imta mažinti kariuomenę, rengti planus paleisti Lietuvos šaulių sąjungą, o vietoje jos apginkluoti komunistų kontroliuojamas profesines sąjungas ir t.t. Visa tai negalėjo neįdaryti Lietuvos patriotų, nekelti abejonių dėl savo valdžios - ar, susidarius sąlygoms ji nenubalsuos ir dėl nepriklausomos Lietuvos prijungimo prie Lenkijos ar SSRS?

Nerimą didino ir tai, kad Lenkijos diktatoriumi (1926-05-15) tapo J. Pilsudskis, Vilniaus ir visos Rytų Lietuvos užgrobėjas. Juk jis 1919 m. rugpjūtyje, kai Lietuvos savoriai kovojo mirtinas kovas su raudonarmiečiais, berronininkais ir lenkų agresoriais, Kaune ir kitose vietose organizavo ginkluotą šamokslą (POW), kad sunaikintų teisėtą Nepriklausomą Lietuvos Vyriausybę, galėtų Lietuvą prijungti prie Lenkijos. 1926 m. rugpjūčio mėnesio komunistų „Tiesos“ laikraščio Nr. 51 nurodoma, kad komunistams ir „visai darbo liaudžiai reikia veikti dar energingiau, aktyviau, ypač kariuomenėje, o taip pat valstybinėse įstaigose, įmonėse, kad jos būtų išvalytos nuo klerikalinių fašistinių elementų ir, kad darbininkai

ir valstiečiai visur paimtų valdžią į savo rankas“.

 Komunistų gaivalas, pradėjo siausti visame krašte. Prasidėjo viešos triukšmingos, su išsišokimais ir įvairiais incidentais, komunistų demonstracijos ne tik Kaune, bet ir provincijoje. Lietuviai buvo įžeidinėjami gatvėse, traukiniuose, autobusuose ir kitur. Kaune įžūlūs jauni komunistuojantys jaunieji veikėjai nenorėdavo užleisti vietos uniformuotiems karininkams šaliगतvuoose. **Valdžia ir policija nereagavo prieš komunistų išsišokimus.** Kairiųjų valdžia 1926 m. liepos 21 d. išvaikė studentų patriotų demonstraciją Karo Muziejaus sodelyje, nukreiptą prieš Seimo kairiuosius, lenkus ir komunistus. Valdžios atsiūsta raitoji policija brutaliai, panaudodama gumines lazdas, išvaikė demonstraciją ir daugelį studentų suėmė. Svarstant tą įvykį Seime, daugelis kairiųjų tą studentų demonstraciją vadino fašistine.

Jei didelė piliečių dalis nepalankiai galvojo apie Trečiojo seimo vyriausybę, tai dar didesnis nuošimtis karininkų buvo nepatenkinti tos vyriausybės valdymu. Nemažas karininkų būrys vis dar gerai prisiminė Antaną Smetoną, kaip vieną gambiausių mūsų Tautos politikų, ir jie manė, kad būtų geriausia, jei Trečiojo Seimo Prezidentu būtų išrinktas jis, o Prezidentas dr. K. Grinius ir jos ministrai būtų nušalinti.

Nuo 1926 m. gruodžio 16 d. vakaro kariškiai pradėjo vykdyti sumanymą - pakeisti valdžią. Gruodžio 17 d., 2 val. ryto, antrojo pėstininkų pulko vadas J. Petraitis, aliar mu pakėlęs karius, paskelbė, kad bolševikai rengia perversmą ir ginklu reikia jiems pasipriešinti, ir nuvedė karius prie Prezidentūros ir Seimo rūmų. Greitai prie jų prisidėjo husarų pulkas, karo aviacijos, šarvuotųjų rinktinės, talkinami studentų ateitininkų ir neolitu anų. Perversmininkai iš dabolklės paleido gen. štabo majorą Povilą Plechavičių. Majoras P. Plechavičius buvo paskelbtas vyriausiuoju kariuomenės vadu ir laikinuoju Lietuvos diktatoriumi.

Tuo metu Seime, naktį „tautos atstovai“, dar nieko nenustuokdami, diskutavo apie 1927 m. valstybės biudžetą, kai jų posėdį nutraukė įsiveržusi grupė karininkų, vadovaujama aviacijos vyr. ltn. A. Mačiukos, kuris įsakė Seimo nariams skubiai išsiskirstyti. Šie, pamatę, už langų stovinčius šarvuotus ir ginkluotus karius, tam pakluso.

Perversmas įvyko be šūvio.

Visas perversmas truko apie pusantros valandos. Auštant gruodžio 17 d. rytui Kaune visur buvo ramu, tik gatvėse buvo patruliuojančių ginkluotų karių. Ant stulpų ir namų sienų kabojo kreipimaisi į visuomenę, kurie skelbė:

„Lietuvos kariuomenė, kuri guldė galvas už brangią Lietuvą ir dabar yra pasiryžusi lieti kraują už jos nepriklausomybę, pamačiusi, kad dabartinis Seimas ir Vyriausybė parduoda Tėvynę bolševikams ir svetimtaučiams, nutarė paimti laikinai šalies valdymą į savo rankas, kad greičiausiai atiduotų tą valdžią į rankas tikrų Lietuvos sūnų.“

Apie 6 val. ryto mjr. P. Plechavičius įteikė A. Smetonai tokį kreipimąsi:

„Pirmasis Lietuvos Kūrėjau!

Pareiga stovėti Lietuvos Nepriklausomybės sargyboje privertė mus susirūpinti didėjančiu Lietuvos Laisvei pavojumi.

Turėjome tikrų žinių, kad bolševikai ginkluojasi tikslu panaikinti Lietuvos laisvę.

Vyriausybė nesitėmė jokių priemonių pašalinti mirtinam Lietuvos pavojui. Vyriausybė pataikavo tiems, kurie dirbo Lietuvos pražūčiai.

Prasidedant jau atviram bolševikų bruzdėjimui, mes savo pasiryžimu apgynėm Lietuvos Nepriklausomybės likimą.

Tamsta gerai žinai šį pavojų, nes Tamstai teko didžiausiu to pavojaus metu stovėti besikuriančios Lietuvos priešaky.

Todėl tikėdami Tamstos pasišventimu ir Lietuvos meile, mes vardu visos kariuomenės, kuri kūrė ir gynė Lietuvą, nuolankiai prašome pasiaukoti Tėvynės labui ir sutikti, stojus Tautos priešakyje, kaipo Valstybės Vadas, išvesti ją iš dabartinės sunkios padėties“.

Prezidentas K. Grinius tos pačios gruodžio 17 d. vakary sutiko padaryti valdžios pakeitimą pagal Konstituciją: jis atstatydino premjerą M. Šleževičių ir nauju Ministru Pirmininku patvirtino prof. Augustiną Voldemarą su sąlyga, kad jis pasižadės išsaugoti Lietuvos Konstituciją.

Respublikos Prezidentas, remdamasis Lietuvos Konstitucijos 47 straipsniu, patvirtino prof. A. Voldemarą sudarytą XIV Lietuvos Vyriausybę.

1926 m. gruodžio 19 d. įvyko nepaprastasis Seimo posėdis (jame iš 85 atstovo dalyvavo 43). Seimui pirmininkavo J. Staugaitis, kuris perskaitė Prezidento K.

(Nukelta į 5 psl.)

SU PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMU APIE IŠŠŪKIUS LIETUVOS SAUGUMUI

Lietuvos Krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė liepos 13 d. Prienuose kartu su premjeru Andriumi Kubiliumi dalyvavo Pasaulio lietuvių jaunimo susitikime organizuotoje diskusijoje apie naujus iššūkius nacionaliniam saugumui.

Ministrė pabrėžė, kad nors šiandien Lietuva susiduria su įvairiais saugumo iššūkiiais - energetiniais, kibernetiniais ir informaciniais, tačiau valstybė niekada nebuvo tokia saugi

kaip šiandien, kai priklauso NATO ir ES.

„Šiandien Lietuvai tiesioginės karinės grėsmės nėra, tačiau nepaisant to, susiduriame su energetinio saugumo iššūkiiais, taip pat šalia mūsų sienų – Kaliningrade - vykstančia militarizacija”, - sakė R. Juknevičienė. Jos teigimu, kibernetinės grėsmės XXI amžiuje - taip pat naujas saugumo iššūkis, kuriam atsakingai turi ruoštis visos valstybės institucijos. **LR KAM**

MOLDOVOS PARLAMENTAS UŽDRAUDĖ KOMUNISTŲ PJAUTUVĄ IR KŪJĮ

Moldovos parlamentas per antrąjį svarstymą priėmė įstatymo projektą, smerkiantį komunistų režimą.

Kaip rašo britų visuomeninio transliuotojo naujienų svetainė *BBC*, be pateikto istorinio ir teisinio įvertinimo, dokumentas draudžia ateityje skleisti totalitarinę ideologiją, taip pat naudoti Moldovoje komunistinius simbolius - pjautuvą ir kūjį.

Tad faktiškai už įstatymų ribų atsiduria opozicinė Moldovos Respublikos komunistų partija (MRKP), kurią, pagal naujausią „Vox Populi” sociologijos tyrimą, remia maždaug 40 proc. Moldovos rinkėjų.

Mihai Ghimpu, įstatymo projektą pateikęsios Moldovos liberalų partijos (MLP) vadovas, pareiškė, kad jeigu iki įstatymo įsigaliojimo spalio pradžioje komunistai nepakeis simbolikos, MRKP bus pašalinta iš oficialaus partijų registro.

Patys komunistai reagavo į įstatymo priėmimą, kaip jiems būdinga, griežtai ir išėjo iš posėdžio salės.

„Šis įstatymas prives prie mūsų pašalinimo iš politinio gyvenimo, tai kvailystė, idiotizmas”, - pareiškė parlamento posėdyje MRKP vadovas, buvęs Moldovos prezidentas Vladimir Voronin.

Jis žadėjo užprotestuoti įstatymą Konstituciniame teisme, pavadinęs jį užsakytu.

Savo ruožtu Liberalų partijos deputatas Valeriu Muntianas mano, kad naujas įstatymas naudingas ne tiek kuriai nors politinei jėgai, kiek būtinas dabartinei visuomenei.

„Praėjus 20 metų, jau atėjo laikas padėti tašką spekuliacijose šia tema. Šiuo požiūriu mes atsilikome nuo kitų Rytų Europos šalių, kuriose buvo totalitarinis režimas. Jos seniai jau pasmerkė komunistų ir išmetė į istorijos sąvartyną tas partijas, kurios trėmė, teisė ir darė kitus nusikaltimus savo liaudžiai. Tai svarbus istorinis sprendimas, kuris leis nekartoti praeities klaidų”, - mano V.Muntianas.

Politikos analitikas Victoras Gurau įsitikinęs, kad komunistinės simbolikos uždraudimas pirmiausia yra smūgis Moldovos gyventojams, užaugusiems Sovietų Sąjungoje.

„Tai smūgis žmonių sąmonei. Mes gyvenome valstybėje, kuri naudojo šiuos simbolius kaip oficialius. Maža mūsų gyventojų dalis vertina sovietinę praeitį kaip neigiamą procesą”, - mano V.Gurau.

Politologas Vitalij Andrijevskij įsitikinęs, kad šiuo siūlymu tikriausiai siekiama nukreipti Moldovos gyventojų dėmesį nuo realių problemų ekonomikos ir socialinėje srityse. „Represijų pasmerkimą, aš manau, remtų kiekvienas normalus žmogus. Bet simbolikos uždraudimas

Minint Lietuvos laisvės gynėjų dieną, Sausio 13 d., Rietavo kapinėse perlaidoti Lietuvos partizanai – 1952 m. sausį Žadvainių miške žuvę Butigeidžio rinktinės nariai: Antanas Kontrimas-Parama, Pranas Grauzlys-Pavasaris, Juozas Oželis-Dagilis, Ona Juškienė-Onutė ir Antanas Gedmintas-Lakštutis. Žuvusių partizanų palaikai Rietavo savivaldybės Oginskių dvaro teritorijoje buvo rasti 2010 m. rugsėjo 23 dieną atliekant archeologinius kasinėjimus. Iki perlaidojimo palaikai buvo saugomi Teismo medicinos institute, kur buvo atlikta palaikų identifikacija.

visiškai neturi nieko bendra su šiuo nusikaltimu. Taip sėkmingai galima uždrausti krikščionių kryžių už tai, kad inkvizicija degino atsimetėlius nuo religijos. Mane mažai jaudina komunistai. Bet deputatas Ghimpu ir Aljansas už europinę integraciją visiškai pakartoja totalitarinio Stalino metodus - uždrausti, nubausti, persekioti. Šis uždraudimas nukreiptas apskritai prieš demokratiją ir visuomenę”, - mano jis.

Ekspertai mano, jog Moldovos komunistų partija neturi būtinų svertų savo simbolikai ginti. Vienintelis būdas likti politinėje arenoje jiems bus paklusti naujam įstatymui. V.Gurau nuomone, tai neatneš jokios naudos valdančiajam Aljansui už europinę integraciją, bet gali mobilizuoti MRKP artėjant rinkimams Gagaūzijos autonomijoje.

Kita vertus, V.Andrijevskij įsitikinęs, kad komunistams seniai laikas liautis asocijuotis su praeities totalitariniais režimais. „Manau, kad jeigu MRKP pakeistų savo pavadinimą, tai jiems atneštų daugiau naudos. Lengviau būtų iškovoti pergalę rinkimuose ir rasti bendrą kalbą - ir Moldovos vakaruose, ir rytuose”, - įsitikinęs V.Andrijevskij. **LRT**

(Atkelta iš 3 psl.)
KAS LĖMĖ...

Griniaus atsistatydinimo iš pareigų pareiškimą, po to ir savo pareiškimą apie atsistatydinimą. Seimas išrinko naują Pirmininką – Krikščionių demokratą, buvusį Prezidentą Aleksandrą Stulginskį, o po to – ir Respublikos Prezidentą - Antaną Smetoną. Jis davė tokią priesaiką:

„Aš, Antanas Smetona, prisiekiu Visagaliui Dievui, Trejybėje vienam esančiam, visomis savo pajėgomis rūpintis Respublikos ir Tautos gerove, saugoti Konstituciją ir įstatymus, sąžiningai eiti savo pareigas ir būti visiems lygiai teisingas. Taip man, Dieve, padėk. Amen.”

Priesaiką priėmė arkivyskupas metropolitas Juozas Skvireckas.

Po priesaikos Seimas sugiedojo Tautos himną, o po to Seimo nariai, vienas kitą nustumdami, puolė sveikinti naująjį Prezidentą. Visi sveikino su džiaugsmo ašaromis akyse.

Kaip rodo archyviniai dokumentai formaliai aukščiausios valdžios pasikeitimas įvyko Konstitucijos rėmuose – ir Prezidentas, ir Premjeras postus užėmė

teisėtai pagal visus formalius reikalavimus. Ir nežinoma, ar atvejo, kad kas kur šalyje būtų protestavę ar reiškę kokį nepasitenkinimą. Žmonės džiaugėsi, kad „Smetonėlė” sugrįžo ir baigsis partinės pjautynės. Tačiau Seime ir toliau vyko ilgiausios diskusijos dėl menkausio nieko ir pozicijai – krikščionims demokratams ir tautininkams turintiems tik 35 atstovus (iš 85) buvo neįmanoma priimti sprendimų. **Tuomet Prezidentas A. Smetona, remdamasis Konstitucijos 52 straipsniu, pasirašė aktą dėl Seimo paleidimo.**

Prezidento A.Smetonos nuostatos ir Gruodžio 17 - osios perversmo organizatorių ir dalyvių viltis atspindėjo 1928 m. gegužės 15 d. Prezidento ir Vyriausybės paskelbta naujoji Lietuvos valstybės konstitucija, kurioje, skirtingai nuo 1922 m. Konstitucijos buvo visur pabrėžiama, kad Lietuvos valstybės suverenas - tik lietuvių tauta ir tik jai priklauso visa „Valstybės valdžia” su sostine Vilniumi. Konstitucijoje buvo aiškiai atskirta įstatymų leidžiamoji ir vykdomoji valdžia. Tai Prezidentas, Seimas, Vyriausybė ir Teismas. **Pirmą kartą istorijoje įteisino lietuvių Tautą kaip vienintelę valstybės šeimininkę.** Gruodžio 17-osios perversmas ir, kad jos organizatoriai ir dalyviai padėjo valdžion ateiti tikrai tautiškų nuostatų veikėjams nulėmė, kad Valstybė pradėjo eiti, A.Smetonos visą laiką propaguotu, *trečiuoju keliu* - ne fašistiniu, ne socialistiniu – komunistiniu, o savu, lietuvišku, tautiniu keliu.

www.tautininkai.lt

JAV IR ESBO APKALTINO BALTARUSIJĄ

JAV ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO) apkaltino Baltarusiją, kad ši nesuteikė leidimo aktyvistui išvykti iš šalies ir dalyvauti liepos 12 d. Vienoje prasidėjusiame susitikime, skirtame aptarti demokratinius rinkimus.

JAV delegacija ESBO teigė, kad iniciatyvos „Už sąžiningus rinkimus” vienam pirmininkų

Viktor Kornijenka nebuvo suteikta teisė išvykti į Austrijos sostinę, o tai kelia didelį susirūpinimą. „JAV turi protestuoti dėl šios nepagarbos esminėms baltarusių teisėms”, - teigė JAV ambasadorius Ian Kelly.

ESBO pirmininkas – Airijos vicepremjeras Aemon Gilmore pareikalavo Baltarusijos valdžios nedelsiant pakeisti savo sprendimą. **LRT**

P.S. TIRE Inc.
Complete Front End Service

216 481-5397

New and used Tires, Brakes, Shocks, Struts
Mufflers, Lube oil and Filter
Buy any 4 tires and receive a. P.S. Tire hat!

OPEN

Mon. – Fri.: 8 am to 6 pm

Sat.: 8 am to 4 pm

866 E. 200th St.

Cleveland, OH 44119

ŠVENTĖ ATSTUMTŪJŲ PASTOGĖJE

Godonė „Tremtinio“ 1000-ojo numerio
išleidimo proga

Dažnai pajuntamos tikros vertybės per jų netektis. Skaudžiausiai išgyvenama netekus Motinos ir Tėvynės, nes jos paženklintos nesunaikinama meile.

Lietuvis, gyvenęs savo Tėvynėje ir laisvėje, tarsi neįtardė jų vertybių, bet kai per tremtis jų neteko, jį užvaldė liga, tėvynės ilgesiu arba nostalgija vadinama. Tą ligą labiausiai susirgo tie, kuriuos belaisviai į Sibirą išgabeno, susirgo ir tie, kurie atsidūrė laisvėje užsieniuose, tačiau neteko Tėvynės. Rašytojas, diplomatas **Petras Babickas**, nuo okupacijos pasitraukęs į užsienį, rašė:

*O kai dingsta viltis paskutinė,
Kai visur tik klasta ir kančia, –
Aš, prispaudęs rankas prie krūtinės,*

Vėl prisiekiu: Tėvyne, tu – čia!

O kiek eilių sudėta, rašinių ir knygų parašyta tų bedalių, kuriems atėjūnai, pareiškę, kad į tolimus šaltus kraštus gabena negrįžtamai!

Skaudžią nostalgiją iš tremties bylojo poetas **Kazys Inčiūra**:

*Toli paliko tėviškės ugnelė
Ir kūdikio sapnai, ir artimi
veidai,*

*Ir šimtas saulių, švietusių
kadais,*

*kur laimės pėdsakus, širdie,
radai.*

*Čionai klampojama alkani,
sušalę, –*

*kada sugrįžti leisi, Visagali,
kur plazda židinio rami ugnelė,*

*kur kūdikystės nuostabia šviesa
nušvinta kertės ir buitės visa!?*
O nepalik po svetimuoju dangumi: –

*sušaldys širdį vėjai siausdami –
paimk ją gyvą, kol vienodai
plasta,*

*leisk man sugrįžt gimtojon
žemėn,*

su protėviais ilsėtis – Amen!

Deja, tūkstančiams politinių kalinių tremtinių „sušaldė širdis vėjai siausdami“, atgule jie svetimoje žemėje, kur nei kapo kauburėlio, nei kryželio neliko.

Nemaža dalis tremtinių šeimų narių, pakliuvusių į tremiamųjų sąrašus, nuo tremties pabėgo, tačiau, turėdami „liaudies priešo“ dėmę, turėjo slapstytis, maskuotis, negalėjo siekti mokslo arba patraukė tiesiog į miškus pas Tėvynės gynėjus.

Bėgant metams, kai pasaulis sužinojo apie blogio imperijoje įkalintus niekuo savo valstybei neprasikaltusius žmones, kai prasidėjo politinių kalinių streikai ir sukilimai, kai imperijai išseko jėgos net represijoms vykdyti, turėjo grandines numinti, bedalius į Tėvynę gražinti. Tačiau ir Tėvynėje tremtinių ir buvusių kalinių, Lietuvoje esant tai pačiai imperinei santvarkai, ne tik niekas nelaukė, bet ir savo tėviškėse, gimtuose namuose daugeliui nebuvo leista apsigyventi, darbą gauti. Taip ir blaškėsi benamiai po sovietintą Karaliaučiaus kraštą, Baltarusiją, Latviją, kiti net

Altajaus krašte, Barnaulo mieste, Rusijoje, buvo susirinkę Buriatijos, Jakutijos, Irkutsko ir Tomsko sričių, Krasnojarsko krašto lietuviai kartu su vienuolikos žmonių delegacija iš Lietuvos, kuriai vadovavo prof. Arimantas Dumčius ir Lietuvos gyventojų ir rezistencijos tyrimo centro direktorė Birutė Burauskaitė. Prie paminklo „Atsisveikinimas“ Barnaule, skirto sovietmečio aukoms atminti, konferencijos „Lietuva – Sibiras – 70 m.“ dalyviai. Paminklo autorius Vytautas Nasvytis. *M. Miliausko nuotr.*

grįžo į buvusias tremties vietas.

Gera žinoti, kad, atgavus nepriklausomybę, dalis žinomose vietose palaidotųjų palaikų buvo parvežti į Tėvynę, kad dabar kasmet organizuojamos jaunimo ekspedicijos laidojimui vietoms surasti, kapus tvarkyti, paminklus jiems Sibire ar Tėvynėje statydinti. Jokiomis pajėgomis, žinoma, neįmanoma Sibiro platybėse surasti ir sutvarkyti, juolab prižiūrėti tuos tūkstančius kapų. Tačiau težino tremtinių kaulėliai, kad jie nėra pamiršti, kad kiekvienas tremtinio kapas yra dalelė Lietuvos, tesuvokia tai ir jaunoji karta.

Jau nepriklausomybės atgavimo priešaušryje, sugrįžę iš tremties, tapę svetimais tarsi tarp savų, nes atsinešė tremtinio

ar politkalinio „dėmę“, vagonų sesės ir broliai, išlikę partizanai glaudėsi vieni prie kitų, siekė susiburti, rasti bendravimo būdą. „Tiesai“, „Komjaunimo tiesai“ ir kitiems sovietinės spaudos leidiniams buvę politkaliniai ar tremtiniai buvo svetimi, tarsi raupsuoti, jų prisiminimai, dabarties reikalai ir išgyvenimai buvo nereikalingi. Štai čia ir įvyko stebuklu vadinamas įvykis.

1988 m. spalio 27 d. Kaune pasirodė jau veikiančio „Tremtinio“ klubo tarybos leidinys „Tremtinys“. Laikraštis tapo tikra atstumtųjų pastoge, kurioje glaudėsi savi prie savų, kurioje vietą ir paguodą rado tie, kuriems Tėvynė buvo virtusi pamote. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, laikraštis

tapo ne tik nutildytųjų pastoge, bet ir tribūna, veiklos židiniu nualintos Tėvynės labui.

Pasišventėlių rūpesčiu leidinys nenutrūkstamai ėjo, palikdamas neišdildomą pėdsaką žmonių galvose ir širdyse, nualintos Tėvynės prikėlimo baruose. Sulauktas tūkstantasis „Tremtinio“ numeris yra labai tikras liudijimas, kad laikraštis ne tik eina drauge su Lietuvos patriotais, bet ir skatina abejinguosius atgimti Lietuvai.

Palaimink, Viešpatie, „Tremtinio“ kūrėjus, bendradarbius, platintojus ir skaitytojus, te plazda Tavo pastogėje židinio ugnelė, tešildo ji tuos, kuriems širdžių šilumos trūksta, teapšviečia tuos, kurių akis tebedengia raudonas rūkas.

KOLABORAVIMAS IR MASINĖS ŽUDYNĖS

Arvydas Anušauskas

RECENZIJĄ

Vokietijoje pasirodė Knut Stang knyga „Kolaboravimas ir masinės žudynės. Lietuvių pagalbinė policija, Hamann motorizuotoji policijos grupė ir Lietuvos žydų žudynės“ (*Knut Stang, „Kollaboration und Massenmord. Die litauische Hilfspolizei, das Rollkommando Hamann und die Ermordung der litauischen Juden“*, Frankfurt am Main, 1996, 286 S.), paskelbė 1834 lietuvių žydšaudžių sąrašą (žr. *Lietuvos rytas*, 1997, spalio 28). K. Stang, dirbdamas Getingeno universitete ir Otavoje Karo nusikaltimų sekcijoje, iki šiol tyrinėjo tik vokiečių karinio jūrų laivyno 1918–1939 m. istoriją. Naujos knygos objektas – lietuvių policijos pagalbinio bataliono Kaune steigimasis, J. Hamann motorizuotojo

policijos būrio (jis vadinamas „vokiečių–lietuvių būriu“) sudėtis ir veikimo būdas bei Lietuvos žydų pilietinių teisių atėmimas, apiplėšimas ir žudymo priemonės. Tokią plačią tematiką autorius pamėgino gvildinti remdamasis Lietuvos ir Vokietijos archyvuose saugomais dokumentais. Istorikas užsibrėžė tikslą nušviesti TDA (tautinio darbo apsaugos) bataliono ryšį su J. Hamann būriu, kuris 1941 m. nužudė tūkstančius Lietuvos miestelių žydų.

Knygos pradžioje istorikas pademonstravo, kaip suvokia nepriklausomos Lietuvos istoriją (p. 13–28). Reikia pasakyti, kad geros tik bendros žinios. Lietuvos istorijos detalės autoriui buvo neįkandamos. Tai ypač paaiškėjo, kai buvo mėginta spėlioti apie 1922 m. referendumo vadinamojoje

Vidurio Lietuvoje vyksmą. Jam nebuvo žinoma, kad lietuviai, žydai ir baltarusiai boikotavo referendumą, todėl jis leidosi į sunkiai suvokiamas fantazijas. Iš tokių fantazijų galima sužinoti, kad „Lietuva turėjo pripažinti referendumo rezultatus“, „Vilniaus žydų bendruomenės balsavimas paskatino antisemitines emocijas, kurios jau ir taip Lietuvoje turėjo galias tradicijas“ (16*). Autorius, norėdamas pagrįsti savo tezes, galiausiai tiesiog iš menko Lietuvos, Lenkijos ir Rusijos istorijos žinojimo **padarė klaidingas išvadas**.

Knygos tekste gausu ir daugiau smulkių klaidų, kurios nedaro įtakos dėstymui, bet skatina labai kritiškai vertinti visas kitas išvadas. Lietuvos istorijos tyrėjams bus įdomu sužinoti, kad Kaunas buvo labai tinkamas gynybai, nes fortai įrengti XVII–XVIII a. (46) (iš tikrųjų pradėta įrenginėti XIX a. antroje pusėje), kad po 1926 m. perversmo „buvo uždraustos visos komunistinės, soci-

alistinės, socialdemokratinės partijos“ (19) (nors komunistų partija niekada nebuvo legali, o socialdemokratų partijos veikla, kaip ir krikdemų ar liaudininkų, buvo galutinai sustabdyta trečiojo dešimtmečio viduryje), kad grėse pilietinis karas (20), kad 1934 m. įkurta slapta politinė Lietuvių nacionalistų partija (20), kad trečiojo dešimtmečio pradžioje veikusi „Geležinio vilko“ organizacija buvo tikra antisemitų kalvė Lietuvos kariuomenei (21), kad Lietuvos kariuomenėje buvo tik 3 tūkst. vyrų (22), kad Sovietų Sąjungai 1939 m. įvedus į karines bazes Lietuvoje 20 tūkst. kareivių, Lietuvos armiją sudarė 6000 vyrų (23), kad didžioji dalis lietuvių karininkų korpuso buvo pabėgę į Vokietiją (25), kad bendras visų 1941 m. sovietų valdžios ištremtųjų, suimtųjų ir dingusių be žinios skaičius siekia tik apie 21 tūkst. žmonių (25), kad LAF’as suformavo lietuvių tremties vyriausybę (26), kad 1941 m. pradžioje jau buvo suorganizuoti

pirmieji koviniai junginiai, vadindę save „partizanais“ (27) ir t.t. **Visi šie Lietuvos istorijos faktų „patobulinimai“ rodo autoriaus pomėgį savo tezes grįsti netiksliais ir pritemptais teiginiais**. Prie šių faktų nėra nuorodų į kokius nors šaltinius, bet išties įspūdingame autoriaus naudotų šaltinių sąrašė randame B. Baranausko ir K. Rukšėno dokumentų rinkinį „Dokuments Accuse“ (Vilnius, 1970), taip pat knygą „Faktai kaltina. Geležinis vilkas“ (Vilnius, 1965). Keista, kad K. Stang taip susidomėjo šiomis tendencingomis, kupinomis iškraipytų faktų ir KGB itin globotomis knygomis ir sugretino jas su tikrai rimtais moksliniais darbais. Jei autorius būtų buvęs išrankesnis bei kritiškesnis ir nesirėmęs tokia pseudomokslinė literatūra, jis būtų sužinojęs, kad lietuvių antisovietinis pagrindis kūrėsi ir be LAF’o paskatinimų, be to, nebuvo tik vokiečių interesų laidininkas.

(Bus daugiau)

PASAULIO LIETUVIUS VALSTYBĖS DIENĄ SUVIENIJO HIMNAS

Lietuvos ambasadų ir konsulinių įstaigų darbuotojai kartu su užsienyje gyvenančiais lietuviais liepos 5-7 dienomis daugelyje pasaulio šalių jau ketvirtus metus iš eilės minėjo Valstybės – Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo – dieną, dalyvavo bendroje pilietinėje Lietuvos himno giedojimo akcijoje „Tautiška giesmė aplink pasaulį“.

Liepos 5 d. Lietuvos ambasadorius **Rusijoje** Renatas Norkus pasveikino Maskvos lietuvių bendruomenės narius

Mannhattane. Lietuvos himną New York taip pat giedojo ir čia viešėjęs Seimo narys Andrius Burba bei Vilniaus universiteto dainų ir šokių ansamblio nariai.

2009 metais pradėta liepos 6-sios tradicija **Vengrijoje** buvo pratęsta vietos lietuviams ir Budapešte viešėjusiems svečiams iš Lietuvos atlikus himną prie centrinėje miesto dalyje įsikūrusios Lietuvos ambasados. Šiais metais kartu himną giedojo ir šią tradiciją palaikantys užsienio piliečiai iš Gruzijos

Dubline, Korke, Monachane ir Dandolke. Ambasadoje Dubline susirinkusius tautiečius su Valstybės diena pasveikino Lietuvos ambasadorius Airijoje Vidmantas Purlys. Jis padėkojo Airijos lietuviams už aktyvią jų vykdomą bendruomeninę veiklą ir ryšius su Lietuva puoselėjomą. Airijos lietuvių bendruomenė ir Lyrikos vakarų kūrybinė grupė liepos 6 d. Lietuvos ambasadoje taip pat surengė poeto Maironio 150-osios gimimo metinėms skirtą lyrikos vakarą.

Budapešte, Vengrijoje.

Lietuviai Washington D.C.

su Valstybės diena ir perdavė užsienio reikalų ministro Audroniaus Ažubalio sveikinimą pasaulio lietuviams liepos 6-osios proga. „Tautiška giesmė“ kartu su Lietuvos ambasados Maskvoje darbuotojais giedojo lietuvių bendruomenės nariai, verslininkai, Rusijos sostinėje tuo metu besilankę svečiai iš Lietuvos. Valstybės dienos renginiai Lietuvos ambasadoje buvo tęsiami ir liepos 9-ąją, kai buvo rodomas filmas apie iškilų lietuvių poetą ir diplomata Jurgį Baltrušaitį, vyko Lietuvos ir Norvegijos klasikinės muzikos atlikėjų „Trio De’HaPy“ koncertas.

Lietuvos ambasados **JAV** darbuotojai kartu su Washington apylinkės lietuvių bendruomenės nariais

bei JAV.

Liepos 6 d. **Olandijos** lietuvių bendruomenė Nyderlanduose gyvenančius, dirbančius ir besimokančius lietuvius pakvietė į jau tradicija tapusią Valstybės dienos šventę plaukiant laivu Amsterdamo kanalais. Lietuvos ambasadorius Nyderlanduose Vaidotas Verba pasveikino gausų būrį šventės dalyvių ir pabrėžė, kad kasmet kartu su viso pasaulio lietuviams giedoti Lietuvos himno Nyderlandų sostinėje susirenka vis daugiau patriotiškai nusiteikusių tautiečių.

Lietuvos himnas liepos 6-ąją suskambo ir tolimajame **Pekine**. Čia kartu su Lietuvos ambasados Kinijoje darbuotojais „Tautiška giesmė“ traukė ir šalyje viešėję Vilniaus uni-

Suomijos lietuvių Valstybės dieną šventė Lietuvos ambasadoriaus Helsinkyje Arūno Jievalto

New York, JAV.

rezidencijoje. Minėdami karaliaus Mindaugo karūnavimą, Lietuvos ambasados Helsinkyje darbuotojai ir lietuvių bendruomenės Suomijoje nariai į šventę rinkosi pasidabinę simbolinėmis karūnomis. Vakare renginio dalyviai ant Baltijos jūros kranto sugiedojo „Tautiška giesmė“.

Kaimyninėje **Švedijoje** veikiančios Lietuvos ambasados darbuotojai kartu su Švedijos lietuvių bendruomenės nariais himną atliko Stokholme centre esančioje Ridarholmeno saloje. Pasak Lietuvos ambasadoriaus Stokholme Eitvydo Bajarūno, simboliška, kad Švedijos lietuvių Lietuvos vardo tūkstantmečio minėjimo metu 2009-aisiais gimusią tra-

konsulė Valensijoje Sigrida Mulevičienė.

Lietuviškoje Seinų „Žiburio“ mokykloje Lenkijoje liepos 7 d. surengtoje Valstybės dienos šventėje dalyvavęs Lietuvos užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departa-

minėjimą Seinuose organizavo vyskupo Antano Baranausko fondas „Lietuvių namai“, parėmė Lietuvos užsienio reikalų ministerija.

URM Informacijos ir viešųjų ryšių departamentas, Visuomenės informavimo skyrius

Pekine, Kinijoje.

„Tautiška giesmė“ liepos 6 d. giedojo priešais Baltuosius rūmus.

Prisijungė ir Lietuvos generalinis konsulas Niujorke bei JAV lietuvių bendruomenės Niujorko apygardos nariai, kurie „Tautiška giesmė“ giedojo Susivienijimo lietuvių Amerikoje kiemelyje

versiteto delegacijos nariai.

Tel Avivo senamiestyje Jafoje kartu su po visą pasaulį pabirusiais lietuviais liepos 6 d. himną atliko Lietuvos ambasados Tel Avive darbuotojai, Izraelyje gyvenantys lietuviai bei jų šeimų nariai.

Airijoje „Tautiška giesmė“ liepos 6 d. buvo giedama

Maskvoje.

Dr. Leonas Milčius

LIEPOS 6-OJI – LIETUVOS VALSTYBĖS DIENA

Liepos 6-oji - vasaros šventė -
Valstybės gimimo diena.
Lietuvos vardą kėlė ir skelbė
Karaliaus šventa karūna.

Gimė valstybė, Europos valstybė,
Žodžiūs – saldumas medaus,
Mindaugo galios, jo ryžto, tvirtybės,
Rodėsi, nieks nesugriau.

Lietuva – ne vien girios ir vyrai barzdoti,
Ne tik kalavijai, eiklieji žirgai.
Lietuva – beribiai laukai, tolimų žemių plotai,
Ryžtingi valdovai, jų narsūs kariai.

Minėsim Tėvynę, Didžiąją Lietuvą...
Protėvių šlove, kur tu esi?
Gal veltui himną didvyriams giedame,
Kai pergalių žygiai tokie tolimi.

Kas buvusią garbę ir naują karūną
Iš meilės ir darbo Tėvynėi uždės?
Kas priesaikai ryšis – Lietuva tegul būna
Negėstanti žemėj lietuvių žvaigždė!

.....
Žydi liepos ir trispalvės plaukštos,
Plaukia upėmis vandenys gilūs,
Stovi Motina, ranką jos laiko
Ažuolėlis, jau Laisvėje gimęs.

2012-07-06, Raudondvaris

CLEVELAND, OH

PASKUTINIS ATSISVEIKINIMAS

Š. m. liepos 6 d., Cleveland, OH, šv. Kazimiero šventovėje, 10:30 v.r. buvo atnašaujamos šv. Mišios už a.a. Josephine Suopis sielą. Ji mirė birželio 29 d., sulaukusi 89 metų. Šv. Mišias aukojo velionės sūnus, šv. Kazimiero parapijos kleb. kun. Joseph Bacevice, padedamas diakono Louis Pecek. Šios Mišios buvo ypatingos tuo, kad jose dalyvavo trys vyskupai: Cleveland vyskupijos valdytojas vysk. Richard G. Lennon, jo pirmtakas vyskupas emeritus Anthony M. Pilla ir pagalbinis vyskupas emeritus Anthony R. Pevek. Be minėtų vyskupų, dalyvavo ir dvylika kunigų. Tradicija diktuoja, kad mirus aktyvaus ar į pensiją išėjusio kunigo tėvui ar motinai, šv. Mišiose visuomet dalyvauja vyskupas ir kunigai. Ši paslauga (ir graži tradicija) buvo taip pat suteikta ir anksčiau mirusiam kleb. kun. Joseph Bacevice tėveliui. Kleb. kun. Joseph Bacevice, jo broliai, dr. Anthony ir John bei jų šeimos buvo giliai sujaudinti staigios mamos mirties ir yra labai dėkingi visiems už užuojautas ir paramą.

Šv. Mišių skaitovės buvo velionės dukterėčios Caroline Bacevice ir dr. Ann Bacevice. Savo žodyje kleb. kun. Bacevice prisiminė savo vaikystę ir stipralės mamos jam padarytą įtaką, pakartotinai išreikšdamas savo mamai

CHICAGO, IL

Čikagos lietuviai prieš Kalėdas sulauks kunigo Gedimino Keršio iš Lietuvos, kuris padės sielovados darbuose tikintiesiems. Kunigas šiuo metu yra Vilkaviškio katedros vikaras.

NEW YORK, NY

2012 m. Lietuvos Valstybės dieną New York lietuviai šventė tradiciškai giedodami „Tautišką giesmę“ Susivienijimo lietuvių Amerikoje kiemyje Manhatten, taip prisijungdami prie tautinės iniciatyvos „Tautiška giesmė aplink pasaulį“. Šiemet prie Niujorko lietuvių prisijungė šiame mieste viešintys Seimo narys, Liberalų ir Centro sąjungos frakcijos seniūnas Andrius Burba bei Vilniaus universiteto dainų iš šokių ansamblio grupė. Šventę rengė Lietuvos Respublikos generalinis konsulas New York ir JAV Lietuvių bendruomenės New York apygarda.

giliai padėką už šią dovaną. Nors ir liūdėdamas, kalbėtojas sugebėjo ir pajuokauti, sukeldamas ir klausytojuose kartais garsaus juoko. Po šv. Mišių velionė buvo nulydėta į Visų sielų kapines Chardon, OH. Po apeigų prie kapo, sugiedojus „Marija, Marija“, velionės šeima pakvietė visus dalyvius į „Gintaro“ restoraną priešpiečiams, pabendravimui ir pasidalinimui atminimais apie velionę Josephine Suopis.

Algirdas V. Matulionis

Liepos 6 d. daugelyje pasaulio šalių jau ketvirtus metus iš eilės buvo minima Valstybės diena – Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo – diena, kurios metu lietuviai mielai jungėsi prie bendros pilietinės Lietuvos himno giedojimo akcijos – „Tautiška giesmė aplink pasaulį“. Lietuvos himnas buvo giedamas Pasaulio lietuvių centre, Lemonte ir Čikagoje – Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos aikštėje, prie iškeltos Lietuvos vėliavos. Kun. Jauniui Kelpšai tarus sveikinimo žodį ir Lietuvos Respublikos generalinei konsulei Skaistei Aniulienei priminus Lietuvos valstybei pareigas, buvo sugiedotas Lietuvos himnas.

L. Apanavičienės nuotr.

VOKIETIJA

Berlynas, birželio 30 d. (delfi.lt) Į pirmąjį **Vokietijos lietuvių studentų suvažiavimą**, šeštadienį vykusį Berlyne, susirinko jaunimas iš Leipcigo, Oldenburgo, Hamburgo, Mindeno, Berlyno ir Lietuvos. Jaunimo atieties planais susidomėta ir Lietuvoje. Renginyje dalyvavę valdžios atstovai ragino Vokietijoje studijuojančius jaunas žmones grįžti į Lietuvą.

Pasveikindamas į suvažiavimą susirinkusius dalyvius Užsienio reikalų ministerijos Ryšių su bendruomenėmis ir informavimo skyriaus vedėjas Algimantas Misevičius sakė, kad gyvenimo užsienyje patirtis jaunam žmogui yra vertinga, ir ji būtų naudinga kuriant Lietuvos gerovę. A. Misevičius ragino jaunas žmones įsitraukti į Lietuvos gyvenimą ir ilgesnį karjeros tarpesnį paskirti Lietuvai.

Suvažiavimo dalyvius raštu pasveikinusi Seimo pirmininkė Irena Degutienė išreiškė

viltį, kad jaunimo atradimų kelias ateityje pasuks gimtosios šalies link.

„Keliaukite, mokykitės, semkitės išminties, stebėkite pasaulį ir pasirinkite, kas jame tikrai vertinga. Ir su šituo bagažu grįžkite į Lietuvą. Čia jūsų dvasinės šaknys ir protėvių žemė, čia jūsų didžioji galimybė sukurti tikrą europinę valstybę“, - rašoma Seimo pirmininkės sveikinime, skirtame Vokietijos studentams.

Lietuvos ambasados Vokietijoje patarėjas konsuliniais klausimais Eduardas Petkevičius pabrėžė, kad užsienio lietuvių bendruomenė ir interesų grupės turėtų papildyti viena kitą, ir taip prisidėti prie globalios Lietuvos idėjų įgyvendinimo.

„Manau, kad tokie renginiai tiesiogiai prisideda prie globalios Lietuvos kūrimo, nes stiprina užsienio lietuvių ir tuo pačiu Lietuvos profesinius tinklus. Ir prisideda ne žodžiais, o konkrečiais kontaktais, pokalbiais, susitikimais ir praktikos ar darbo vietomis“, - sakė

suvažiavimo organizatorė ir Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos (VLJS) pirmininkė Monika Verbalytė.

Suvažiavime savo darbo Vokietijoje patirtimi dalijosi jauni profesionalai. Buvo atsakyta į gausius studentų klausimus apie tinkamas studijų praktikos paieškas, darbo specifika viešajame sektoriuje bei versle, pasidalinta patirtimi apie įsidarbinimo galimybes bei specifika. Vokietijoje dirbantys lietuvių studentams nepagailėjo gerų patarimų, kvietė ir po suvažiavimo kreiptis iškilus klausimams dėl darbo paieškos Vokietijos darbo rinkoje.

„Buvo smagu stebėti kaip suvažiavimo dalyviai drąsiai kėlė klausimus, dalinosi studijų bei įsitvirtinimo darbo rinkoje rūpesčiais. Ypač daug dėmesio susilaukė socialinio verslo temą pristatęs Artas Bartas ir didžiausio Vokietijoje profesinio-socialinio tinklapičio XING programuotojas Martynas Tschischaukas“, - įspūdziais dalijosi VLJS valdybos narė Dovilė Šermokas.

V. ADAMKAUS BIBLIOTEKOJE - „LITHUANIAN MERCY LIFT“ NUOTRAUKŲ PARODA

Kaunas, liepos 11 d. (ELTA). Prezidento Valdo Adamkaus biblioteka-muziejus ir Vytauto Didžiojo universiteto Lietuvių išėivijos institutas kviečia į JAV lietuvių organizacijos „Lithuanian Mercy Lift“ nuotraukų parodos „Dvidešimt metų su Lietuva“ pristatymą, kuris rengiamas trečiadienio popietę V. Adamkaus bibliotekoje-muziejuje Kaune.

Organizacija „Lithuanian Mercy Lift“ daugiau nei dvi-

dešimt metų teikia paramą Lietuvos medicinos įstaigoms ir sveikatos apsaugos projektams. Organizacijos suteiktos paramos vertė viršija 125 mln. dol.

Keliolika bičiulių savo veiklą pradėjo po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 1990 metais. Pirmiausiai jie rūpinosi informacijos apie padėtį Lietuvoje sklaidimu. Vėliau organizacijos veikla keitėsi - buvo pradėta rūpintis medicininės paramos Lietuvai siuntimu. Per dvidešimt metų

į Lietuvą buvo persiųsta daugiau nei šeši šimtai konteinerių su medikamentais, įvairiais reikmenimis ir įranga.

Parodoje lankytojai išvys nuotraukas, kuriose užfiksuoti „Lithuanian Mercy Lift“ veiklos epizodai. „Tai nedidelė paroda dideliu darbu atskleisti“, - sako VšĮ Prezidento V. Adamkaus bibliotekos-muziejaus vadovas Arūnas Antanaitis.

Po Lietuvą keliaujanti paroda skirta organizacijos dvidešimtmečiui paminėti. Rugsėji paroda persikels į Panevėžį.

LIETUVA IR PASAULIS

Lietuvos ambasadorius JAV Žygimantas Pavilionis birželio 26 m. Vašingtono Nacionaliniame visuomeniniame radijuje (National Public Radio, NPR) surengto Tarptautinės kultūrinės diplomatijos simpoziumo dalyviams pristatė Lietuvos kelią į laisvę bei dabartinius Lietuvos iššūkius. Ž. Pavilionis supažindino su daugiamžė Lietuvos istorija, pabrėžė daugiakultūrinės ir ekumeninės šalies tradicijas, priminė Lietuvos kovas su autoritariniais ir totalitariniais režimais regione ir su testine Lietuvos kova už žmogaus orumą, laisvę ir nepriklausomybę, kurią padėjo laimėti tiek stipri Lietuvos visuomenė, tiek Lietuvos išeivija JAV bei kitose pasaulio šalyse. Pasak ambasadoriaus, vienas iš pavyzdžių saugant ir stiprinant Lietuvos nacionalinį identitetą JAV yra netrukus, liepos 1 d. Bostone įvyksianti Šiaurės Amerikos lietuvių šokių šventė, sujungianti tūkstančius lietuvių. „Geriausias ginklas prieš prievartą ir totalitarinius režimus buvo ir yra nacionalinio, kultūrinio, religinio identiteto puoselėjimas, prieš kurį pasirodė bejėgė net stipriausia totalitarinė sistema pasaulyje“, sakė Ž. Pavilionis.

Vilniuje, liepos 16-20 dienomis, vyks metinis Lietuvos diplomatinė atstovybių vadovų suvažiavimas, kurio metu diplomatai aptars artėjančio Lietuvos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai prioritetus, organizacinius ir komunikacinius pasirengimo aspektus, susitiks su šalies vadovais ir Jungtinės Karalystės diplomatijos vadovu William Hague. Vilniaus žemutinės pilies senajame arsenale liepos 18 dieną bus atidengta atminimo lenta, skirta 1863 m. sukilimui atminti.

Lietuvos pirmininkavimui ES Tarybai bus skirta pirmoji suvažiavimo dalis. Liepos 16-17 dienomis vyks sesijos, skirtos pirmininkavimo iššūkiams ir galimybėms, atstovavimui pirmininkaujant šaliai užsienyje, pasirengimui 2013 m. rudenį Vilniuje numatytam ES ir Rytų partnerystės šalių vadovų susitikimui, Lietuvos pristatymui užsienyje ir komunikacijos strategijai aptarti. Diplomatinė atstovybių vadovams apie pirmininkaujantios valstybės ir Europos išorės veiksmų tarnybos vaidmenį pasakos tarnybos vykdytysis generalinis sekretorius Pierre Vimont ir ES Tarybos generalinio sekretoriaus kabineto vadovas Marekas Mora. Pirmininkavimo ES Tarybai metu įgyta patirtimi pasidalins Danijos ambasadorius Lietuvoje Jorgen Molde ir Vengrijos atstovas Jungtinėse Tautose Csaba Korosi.

Liepos 18-20 dienomis suvažiavimo programoje numatyti ambasadorių susitikimai su Lietuvos Prezidente Dalia Grybauskaite, Seimo Pirmininke Irena Degutiene ir parlamento komitetų nariais, Ministru Pirmininku Andriumi Kubiliumi. Liepos 18 dieną planuojamas Lietuvos diplomatinė atstovų susitikimas su užsienio reikalų ministro Audroniaus Ažubalio kvietimu į Vilnių atvykstančiu Jungtinės Karalystės užsienio ir sandraugos reikalų valstybės sekretoriumi William Hague, kuris yra suvažiavimo garbės svečias. Liepos 20 dieną, vakare, Užsienio reikalų ministerijos garbės ženklu „Lietuvos diplomatijos žvaigždė“ bus apdovanoti Lietuvos užsienio politikai ir diplomatinė tarnyba nusipelnę politikai bei diplomatai.

Skaudžias netektis ir sovietinę okupaciją išgyvenusios, bet laisvę atgavusios Lietuva ir Moldova per 20 diplomatinė santykių metų tapo artimomis partnerėmis, kurias vienija abipusis supratimas ir simpatija, bendros vertybės ir bendri siekiai, sakė užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis Vilniuje liepos 13 dieną surengtoje diskusijoje „Lietuvos ir Moldovos kelias į XXI amžių“. Moldova 1990 m. gegužės 31 dieną pirmoji iš buvusių sovietinių respublikų pripažino Lietuvos nepriklausomybę. Šalys diplomatinis ryšius užmezgė 1992 m. liepos 8 dieną. **LR URM**

LIETUVIŲ TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖ BOSTONE

Tautinių šokių šventės metu - penktas iš kairės LR ambasadorius JAV ir Meksikai Žygimantas Pavilionis. **LR URM**

LR užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis ir Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkas Kęstas Pikūnas liepos 13 dieną Vazgaikiemyje, Prienų rajone, pasirašė memorandumą dėl Užsienio reikalų ministerijos ir sąjungos bendradarbiavimo stiprinant užsienyje gyvenančio Lietuvos jaunimo tautinį tapatumą, pilietiškumą ir bendrą veiklą.

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO SĄJUNGA BENDRADARBIAUŠ ĮGYVENDINANT GLOBALIOS LIETUVOS IDĖJĄ

LR Užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis ir Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos (PLJS) pirmininkas Kęstas Pikūnas liepos 13 dieną Vazgaikiemyje, Prienų rajone, pasirašė memorandumą dėl Užsienio reikalų ministerijos ir sąjungos bendradarbiavimo stiprinant užsienyje gyvenančio Lietuvos jaunimo tautinį tapatumą, pilietiškumą ir bendrą veiklą.

Memorandume pabrėžiama „Globalios Lietuvos“ programos kūrimo ir ją įgyvendinančio tarpinstitucinio veiklos plano tikslų svarba, susitarta skatinti bendrą projektų su Lietuvos diplomatinėmis atstovybėmis ir konsulinėmis įstaigomis, skirtų tautinio tapatumo išsaugojimui, lietuvių kalbos, papročių ir tradicijų puoselėjimui ir ryšių su Lietuva stiprinimui, įgyvendinimą.

„Džiaugiuosi Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos ir URM bendradarbiavimu ir

dėkoju už jūsų pastangas padėti po pasaulį pasklidusiam, globalios patirties siekiančiam mūsų jaunimui atrasti savo santykį su šiandienos Lietuva. Linkiu toliau savo veiklą grįsti principu „ką aš, jaunas pasaulio lietuvis, galiu duoti Lietuvai“, – sakė Lietuvos diplomatijos vadovas. Jis pabrėžė būtinybę protų nutekėjimą paversti protų apykaitos procesu ir skatinti užsienio lietuvių savo žiniomis, idėjomis ir patirtimi prisidėti prie valstybės ir visuomenės pažangos.

URM ir PLJS bendradarbiaus organizuojant XIV-ąją Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą, įvyksiantį 2013 m. rugpjūtį Jungtinėje Karalystėje, ir kitus Lietuvos diasporos jaunimą vienijančius ir bendrą lietuvišką veiklą skatinančius projektus, skatins užsienio aukštosiose mokymo įstaigose studijuojančius lietuvius atlikti profesinę praktiką ir stažuotis Lietuvoje.

Bendradarbiavimo memorandumas pasirašytas vykstant Pasaulio lietuvių jaunimo susitikimui, kuriame dalyvauja trys tūkstančiai jaunuolių iš daugiau kaip 30 pasaulio valstybių. Užsienio reikalų ministerija yra viena iš šio susitikimo rėmėjų.

Keturias dienas Visuomenės harmonizavimo parke veiks kelios dešimtys erdvių, kuriose įvyks per šimtą įvairių pranešimų susitikimų ir diskusijų. Čia bus diskutuojama tautinio tapatumo išsaugojimo globaliame pasaulyje, Lietuvos diasporos potencialo panaudojimo siekiant strateginių nacionalinių tikslų tema, dalijamasi sėkminga patirtimi mokslo, verslo, politikos ir kultūros srityje.

Festivalio metu menininkai pristato savo kūrybines dirbtuves, kuriose gali kurti visi norintys. Poilsio zonose rodomas kinas, spektakliai, rengiami akustiniai koncertai ir šokių pamokos. **LR URM**

Iš įvairių pasaulio kraštų susirinko lietuvių tautinių šokių šokėjai į Bostoną - čia liepos 1 dieną įvyko XIV-oji Lietuvių tautinių šokių šventė. Lietuvos užsienio reikalų ministerija yra viena iš šventės rėmėjų, tarp maždaug 1,8 tūkst. šokėjų – ir Lietuvos ambasadorius JAV Žygimantas Pavilionis bei kiti ambasados diplomatai.

Pasak Lietuvos užsienio reikalų ministro Audroniaus Ažubalio, šį lietuvių tautinių šokių šventė yra ne tik aukšto meninio lygio renginys, bet ir „giliai pilietinę ir politinę prasmę turintis įvykis, skatinantis solidarumo tradiciją ir ugdan-

ties patriotiškumą dvasią“.

„Linkiu, kad XIV tautinių šokių šventės aidas pasiektų kiekvieną pasaulio lietuvi, nes ji yra ir mūsų tautos bendrumo, išgyventų jausmų atspindys, jį mus telkia ir vienija“, - sakoma šventės dalyviams skirtame A. Ažubalio sveikinime.

Šventės proga jos dalyvius raštu **pasveikino JAV viceprezidentas Joseph Biden**, pabrėžęs, kad antros, trečios ir ketvirtos kartos Amerikos lietuvių tautinių šokių mokytojų, muzikantų ir šokėjų užsidegimas padeda stiprinti Lietuvos ir JAV ryšius, saugoti turtingą kultūrinį paveldą tų žmonių,

kurie „taip ilgai siekė vėl išvysti laisvą ir nepriklausomą gimtinę“. „Kaip Prezidentas Barack Obama praėjusį mėnesį NATO vadovų susitikime Čikagoje dar kartą patvirtino kalbėdamas su Lietuvos Prezidente Dalia Grybauskaite, Lietuva yra artimas JAV draugas ir ištikimas sąjungininkas NATO“, - akcentuoja J. Biden Lietuvos ambasadoriui JAV adresuotame laiške.

Nuo 1957 m. kas ketverius metus organizuojama šventė pirmą sykį vyko Bostone, vietos universiteto arenoje „Agganis“. Joje buvo apie 5 tūkst. šokėjų bei žiūrovų. **LR URM**

KULTŪROS KRONIKA

Kaune buvo surengta inscenizacija paminint 1812 metais Napoleono persikėlimą per Nemuną. Ta proga žymus dizaineris J. Statkevičius, garsus keliautojas Paulius Normantas, Vinco Kudirkos paminklo kūrėjas Ričardas Krištapavičius ir kiti kildina save iš Napoleono armijos kareivių, pasilikusių Lietuvoje ir ten sukūrusių šeimas. Istorikų spėjimu, po Napoleono armijų Vilniuje ištikusios katastrofos Lietuvoje galėjo pasilikti ne daugiau nei šimtas kareivių. J. Statkevičiaus prosenelis buvęs Napoleono kareivis Kazimieras Lubontier, kurį sužeistą lietuviai išgelbėję.

Londono olimpinėse žaidynėse Lietuvos sportininkus lydės visos šalies žmonių linkėjimai ir viltys. Pergalės akimirka mūsų olimpiečiai jaus tautos pasididžiavimą, nes jų pečius apgaubs išskirtinė trispalvė. Prezidentė Dalia Grybauskaitė suraitė savo parašą, kuris femtosekundiniu lazeriu buvo perkeltas į permatomą siūlą. Juo bus susiūtos trispalvės juostos. „Olimpiečiams linkime sėkmės. Nepamirškite, kad kovojate už Lietuvą, už kiekvieną mūsų, kad jūs - mūsų pasitikėjimas, viltis ir pasididžiavimas. Nesvarbu, kuo, kaip ir ką laimėsite, svarbu, kad dalyvaujate ir einate su Lietuvos trispalve“, - prisidėdama prie tautinės iniciatyvos „Lietuvos geriausi“ sakė D. Grybauskaitė. Lietuvos olimpiečiai - geriausi šalies sportininkai. Jų dėka pasaulio arenose kyla trispalvė, o jų tikslas vertas visos šalies pagarbos, rašo „Lietuvos rytas“.

Lazerį sukūrė lietuviai. Ant permatomo specialaus siūlo žmonių vardai graviruojami lazeriais. Lazerinėmis mikrotechnologijomis ant siūlo įrašytas vardas plika akimi atrodo kaip vos įžiūrimas taškelis - tai mūsų prezidentės vardai. Vieną moderniausių pasaulyje lazerį „Pharos“, kuriuo į siūlą graviruojami vardai, sukūrė lietuviai - „Šviesos konvencijos“ mokslininkai.

Vilniaus gimnazijoje „Vilniaus lietuvių namai“ liepos 10 dieną prasidėjo Užsienio reikalų ministerijos remiama tremtinių, politinių kalinių ir etninių žemių lietuvių vaikų ir vaikaičių vasaros stovykla „Lietuva – esi, buvai ir būsi“. Stovyklos dalyvius pasveikino Užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departamento direktorius **Arvydas Daunoravičius**. Jis pažymėjo, kad tradicija kasmet sukviesti užsienio lietuvių vaikus ir jaunimą į Lietuvą gyvuoja jau daug metų, ir palinkėjo stovyklautojams aktyvumo, kūrybiškumo bei ryškių išpūdžių. „Džiaugiuosi galėdamas jus visus pasveikinti susirinkusius čia, gimnazijoje „Vilniaus lietuvių namai“. Jūs sugrįžote į savo gimtuosius namus, kuriuose visuomet esate laukiami. Tikiu, kad čia patirsite pačius ryškiausius išpūdžius, išsivešite gražiausius prisiminimus, o užmegzti ryšiai su tėvyne nuolat stiprės ir tvirtės“, - kalbėjo A. Daunoravičius. Kiekvienam stovyklautojui buvo įteikti suvenyrai su tautine Lietuvos atributika. Stovykla siekiama suburti ir paskatinti liuanistinėse mokyklose besimokančių užsienio lietuvių jaunimą. Dešimt dienų trukusiančios stovyklos metu 41 dalyvis iš aštuonių užsienio valstybių dalyvaus lietuvių kalbos ir etnokultūros užsiėmimuose, mokysis Lietuvos istorijos.

Šiomet mūsų tautos dainiaus Maironio metai, skirti jo 150-osioms gimimo metinėms paminėti. Renginiai vyksta įvairiuose Lietuvos miestuose. Skapiškis, kurį poetas eilėraščiu „Užkeiktas Skapiškio varpas“ pagerbė, apie ežerą nuskendusį varpą. Prie ką tik atidengto kopyltstulpio Maironiui: Ukrainos ambasadoriaus patarėja Zoja Olijnyk, Ukrainos Nepaprastasis ir Įgaliotasis ambasadorius Lietuvos Respublikoje Valerij Žovtenko, dr. Aldona Vasiliauskienė, režisierė Vita Vadoklytė ir Skapiškio seniūnas Valdas Juškevičius. Paminklą sukūrė tautodailininkas Bronius Bičkus.

Kauno valstybinis choras Jiezno Šv. arkangelo Mykolo ir Jono Krikštytojo bažnyčioje. Dešinėje - dirigentas prof. Petras Bingelis.

PAŽAISLIO FESTIVALyje - MAIRONIO JUBILIEJUI SKIRTAS KONCERTŲ CIKLAS

Birželio 15-ąją, penktadienį, Žiežmarių Šv. Apaštalo Jokūbo bažnyčioje, birželio 16-ąją, šeštadienį, Jiezno Šv. arkangelo Mykolo ir Jono Krikštytojo bažnyčioje bei birželio 17-ąją, sekmadienį, Birštono Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje įvyko koncertai, skirti Maironio 150-osioms gimimo metinėms. Kauno valstybinis choras drauge su aktoriumi Rimantu Bagdzevičiumi trijose Lietuvos bažnyčiose pristatė vieną pagrindinių šiemetinio Pažaislio muzikos festivalio programų, dedikuotą Maironio metams.

Choras atliko lietuvių kompozitorių kūrinius Maironio eilėmis, didžiojo lietuvių tautos dainiaus poeziją skaitė aktorius R. Bagdzevičius.

Birželio 28 dieną Maironiui skirtas Pažaislio festivalio renginys vyko ir **Kaune**, Šv. apaštalo Petro ir Povilo Arkikatedroje Bazilikoje. Čia koncertavo Lietuvos kamerinis orkestras (meno vadovas Sergejus Krylovas) ir Kauno valstybinis choras. Skambėjo Antonio Vivaldi sakralinė muzika. Maironio eiles Arkikatedroje, kurios kriptoje palaidotas 1932 metais Kaune miręs Maironis, skaitė prel. Vytautas Steponas Vaičiūnas.

Kaip teigė Kauno filharmonijos direktorius Justinas Krėpšta, laukiama į Lietuvą

atvykstant Filadelfijos berniukų choro (JAV), kuris birželio 30 dieną surengs koncertą Lietuvos liaudies buities muziejaus Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje.

Pažaislio vienuolyno bažnyčioje liepos 1 dieną muzikos mylėtojai taip pat turėjo puikią progą išgirsti XVI ir XVII amžių sandūros mišparų rekonstrukciją, pamatyti senovinius muzikos instrumentus, o liepos 8 dieną Kauno filharmonijoje išgirsti Vengrijos valstybinio folkloro ansamblio koncertą. Liepos 14 dieną **Skarulių** Šv. Onos bažnyčioje skambės baroko muzika. Ypatingo dėmesio turėtų susilaukti liepos 14 dieną Kauno Šv. arkangelo Mykolo (Igulos) bažnyčioje programą parūdysiantys Kelno ir Niurnbergo filharmonijos chorai iš Vokietijos (vargonuos Gerhard Siegenbrink). Jau tapo tradicija Pažaislio vienuolyne rengti Žolinių atlaidus, kurie vyks rugpjūčio 15 dieną. Šiomet praplėsta koncertinė programa į Lietuvos bažnyčias, kad žmonės, gyvenantys kaimo vietovėse, turėtų galimybę išgirsti klasikinės muzikos virtuozus. Iš garsesnių festivalio atlikėjų reikėtų paminėti mūsų smuikininką Vilhelmą Čepinskį, kuris koncertuos Taujėnų dvare, klavišų burtininkas iš Rusijos Miroslavas Kultyševs skam-

bins Liudvigo van Bethoveno, Franz Šubert, Robert Šuman kūrinius. Baigiamajame Pažaislio festivalio koncerte girdėsime Andalūzijos lyrinio teatro (Ispanija) tenorų trio. Tai tikrai suteiks daug estetinio, dvasinio peno mūsų reiklams žiūrovams. Linkime mūsų festivalio lankytojams gerų emocijų, turiningo poilsio, teigiamų išpūdžių. Maironiui skirti Pažaislio festivalio koncertai yra nemokami.

Kazimieras Dobkevičius

Pianistė Mūza Rubackytė trečią kartą ištėkėjo. Jos dabartinis vyras – medicinos profesorius iš Šveicarijos. Po santuokos ceremonijos Vilniaus rotušje ji pasirinko savo ir vyro pavardes ir tapo Mūza Rubackytė-Golay. „Esu nepaprastai laiminga, kad nepraėjome vienas pro kitą“, – džiaugėsi po santuokos.

Lietuvos operos ir baletų teatro generaliniu direktoriumi trečiai kadencijai vėl perrinktas **Gintaras Kėvišas**. Daugiau kandidatų į šį postą Kultūros ministerijos surengtame konkurse nebuvo. „Priimti sprendimą mane paskatino kolegų palaikymas. Ilgai svarsčiau, ar dešimt metų nėra per ilgą laiką vadovauti teatrui, ar nereikia trauktis iš tų pareigų“. Operos baletų teatro lankomumas šiuo metu maždaug 98 proc.

BALTARUSIJOJE PAGERBTOS 1941-ŪJŪ SOVIETŲ AUKOS

Lietuvos ambasados Baltarusijoje darbuotojai su Lietuvos valstybinių institucijų, visuomeninių organizacijų, lietuvių bendruomenės Baltarusijoje atstovais, studentais ir moksleiviais iš Lietuvos birželio 30 dieną Červenėje prie beveik prieš 20 metų Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos pastatyto kopyltstulpio pagerbė 1941

metais sovietų čia nužudytų žmonių atminimą.

Ambasados darbuotojai su lietuvių bendruomenės Baltarusijoje nariais, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos, Vilniaus dailės akademijos ir Vilniaus jėzuitų gimnazijos atstovais prie kopyltstulpio padėjo gėlių, mal-

domis, giesmėmis ir prisiminimais pagerbė žuvusiuosius.

1941 m. birželio mėnesį NKVD karininkai Cegelnės miške prie Červenės miesto Baltarusijoje sušaudė apie 2 tūkst. baltarusių, lenkų, lietuvių ir kitų tautybių asmenų. Nužudyta apie 100 lietuvių kariškių, valstybės tarnautojų, mokytojų, tarp jų ir Nepriklausomybės Akto signataras bei diplomatas Kazimieras Bizauskas.

ĮSILIEPSNOJUSI UŽPOLIARĖJE, UŽGESUSI LIETUVOJE

Tragiškasis Lietuvai 1941-ųjų birželis lėmė, kad dvi iki tol nepažįstamos šeimos susivienijo Tėvynės meilės, jos ilgesio ir pasipriešinimo pavergėjui pagrindu. Tai mokytojų Juozo Grinkevičiaus ir Jono Abromaičio šeimos. Mokytojas J. Grinkevičius, atskirtas nuo žmonos Pranės, dukros Dalios ir sūnaus Juozo, jau 1942 m. iš bado mirė Sverdlovsko lageryje, jo žmona Pranė, praradusi sveikatą, 1949 m. pabėgo iš tremties ir po metų mirė Lietuvoje, dukra Dalia, kartą pabėgusi iš tremties drauge su motina, vėl buvo suimta, per kalėjimus grąžinta į tremtį, o į Lietuvą grįžo 1956 m. Mokytojo J. Abromaičio, mano Tėvelio, šeimai likimas buvo palankesnis, išgyvenę tremtyje, sugrįžome.

Kazimieras Saja yra parašęs:

Yra žmonių, primenančių atvirą ugnį, tamsoj liepsnojantį laužą, kuris taip traukia visus, netekus namų ir artimųjų... Tačiau dažniausiai būnam tarsi storasienės molinės krosnys, kurioms reikia begalės malkų, kad kitas prisiglaudęs galėtų pajusti šilumą. Dalė Grinkevičiūtė buvo tarsi liepsnojantis lietuviškų smėlynų ēglis, kuris degdamas augo, daugelį šildė ir gydė savo uogomis, kol „savieji“, po tremties ir lagerių, gydytojai Dalei nepalietė šaknų, kol neužtrypė kojom paskutinės liepsnelės.

Šaltosios Šiaurės pašvais-tės „prieglobstyje“ mačiau ir jaučiau devyniais metais už mane vyresnės draugės Dalios įsiliepsnojančios širdies šilumą, ją mačiau, jaučiau, liudiju ją buvus ir šildžius ne vieną sužvarbusią širdį iki grįžome į Tėvynę ir čia, Lietuvoje iki jos paskutinio atodūσιο.

Atsidūrę užpoliarėje 1941 m., išgyvenus bado žiemą, 1942 m. Trofimovske išlikusius gyvuosius jungė į žvejų brigadas. Siuntė į Laptevų jūros negyvenamas salas žvejybai. Brigados buvo sudaromos iš moterų ir paauglių, tarp kurių buvo ir 16-metė Dalia. Brigados išplaukdavo didelėmis irkluojamomis valtėmis (kungasais). Darbas buvo itin sunkus. Visą dieną reikėjo irkluoti prieš Lenos srovę, mesti iki 300 metrų ilgio tinklus, plaukti prie kranto ir traukti tinklus į jį. Stipri srovė įtraukdavo žvejus iki kaklo į Lenos ledinį vandenį. Darbo diena trukdavo 10–12 valandų. Šlapi, sušalę grįždavo į šaltas palapines, guldavo nepersirengę

Dalė Grinkevičiūtė

(nebuvo kuo). Rytą – vėl į žvejybą, taip diena iš dienos. Tokia buvo poliarinės dienos žvejyba. Prasidėjus poliarinei nakčiai, prasidėdavo žiemos žvejyba. Išgabendavo į kitas negyvenamas salas, kur reikėdavo statydintis jurtas. Jurtoje – vietoj stiklo lange ledo gabalas, vietoj krosnies – metalinė pusbačkė, pasišvietimui – skudurinis dagtis, įmerktas į žuvų taukus. Žiemą tinklus metė po ledu per daugelį ekečių, kuriom reikėjo iškirsti 1,5–2 m. storio ledą. Toks gyvenimas tęsėsi iki 1947 metų. Jurtose gyveno po keletą šeimų, greta mūsiškės buvo ir Dalios jurta, kurioje gyveno jinau su mama ir broliu Juozu.

Giliai į atmintį įstrigo vaizdas vienoje iš Lenos baseino Bobrovskos saloje, kurioje buvo išvis tik dvi Jurtos – Grinkevičių ir mūsų. Dalia ir dar dvi moterys, apsimuturiavę suplyšusiomis šimtasiūlėmis, įsikinkę virvinėmis kilpomis, traukė roges. Jos sunkiai klampojo per gilų sniegą, ieškodamos sniego platybėse malkų, t. y. rąstigalių ar šakų, vandens atneštų iš Lenos aukštupio. Kai nusišypsodavo laimėką rasti, reikėjo išsikirsti iš ledo. Dalia, ieškodama kuro kitiems sušildyti, tas roges traukė itin veržliai, traukė iš visų jėgų...

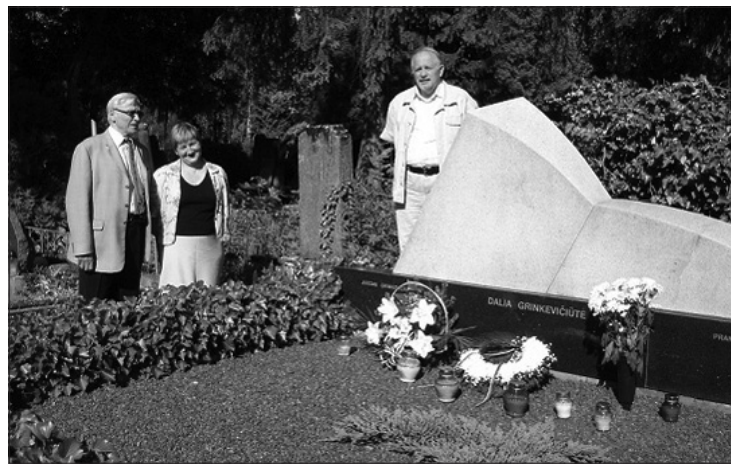
Prisiminus Dalios gyvenimo kelią, tas įstrigęs vaizdas vėl iškyla, nes visuose reikaluose ji taip elgėsi, sąžiningai atiduodama visą save. Kitaip nemokėjo...

1947 m. per kančias atvykome į Jakutską. Iš čia Dalia su mama ryžosi bėgti į Lietuvą. Sumanymas pavyko, tačiau Lietuvos padange neilgai teko džiaugtis; mama susirgo ir 1950 m. mirė, kurią Dalia, iškasusi duobę savo namo rūsyje, slapčia palaidojo. Tais pačiais metais Dalią saugumiečiai susekė, suėmė, ir kalino įvairiuose lageriuose. Po trejų metų ją etapu grąžino į Jakutską. Prisimenu ją tik ką grįžusią

ir atėjusią pas mus. Nors mano mamulė buvo daug vyresnė už Dalią, tačiau jos buvo labai artimos draugės. Dalia mums užkrečiančiai ir garsiai kalbėjo apie patirtas kančias ir lagerius, o, išėjus į lauką, jau šaukte šaukė – prasiveržė trijų metų išstylėti žodžiai, sakė: „Dabar aš galiu šaukti, mosikuoti rankomis, nes lageriuose turėjau tylėti, o rankas laikyti už nugaros“.

Dalia ryžtingai siekė mokslo. Baigusi vakarinę vidurinę mokyklą, norėjo studijuoti mediciną, tačiau Jakutske tokio instituto nebuvo, o išvykti kitur neišleido. Pasiremdama SSRS konstitucija, ji rašo laiškus Berijai. Ir leidimą išvykti ne toliau Uralo gauna. Aukščiausiais pažymiais išlaikiusi stojamuosius egzaminus, 1954 m. tampa Omsko medicinos instituto studente. Jau po dviejų metų mokslą tęsė jau Kauno medicinos institute, kurį baigė su pagyrimu.

Gavusi paskyrimą dirbti gydytoja Šilalės rajono Laukuvos ligoninėje (vėliau jai vadovavo), su visa jaunatviška energija pasinėrė į

Aktyvūs brolijos „Lapteviečiai“ nariai iš k. – dr Jonas Puodžius, Gražina Markauskienė ir brolijos pirmininkas Jonas Markauskas prie Pranės, Dalios ir Juozo Grinkevičių kapo Kaune.

darbą; įsigijo motorolerį, neskaičiuodama darbo valandų, nepaisydama diena ar naktis, lankė ligonius miestelyje ir kaimuose. Prie ligoninės buvo sodas, tai jos rūpesčiu būdavo organizuojamas personalas obuoliams skinti, sandėliuoti, kad ligoniai gautų papildomą vaisių davinį. Seseles, kurios laisvalaikiu megzdavo ar užsiiminėjo kitais darbais, Dalia primygtinai ragino gilintis į savo specialybę, pati organizavo mokymus. Per Dalios laidotuves, prie manęs priėjusi gydytoja Ada Striaukienė papasakojo, kad tik per Dalią ji tapo gydytoja. Pastebėjusi seselės darbštumą, Dalia skatino ją stoti į medicinos institutą, veiksmingai padėjo pasiruošti, o per mandatinę komisiją, kandidatės nuostabai, Instituto rektorius perskaitė įspūdingą gydytojos Dalios Grinkevičiūtės rekomendaciją laiška. A. Striaukienė buvo

priimta.

Dalia mylėjo žmones, nebuvo užsisklendusi, domėjosi įvairiais gyvenimo reiškiniais, pagal galimybes dalyvavo kultūrinuose renginiuose, domėjosi teatru ir literatūra, vykdavo į spektaklius Vilniuje, Panevėžyje, Rygoje ir Maskvoje. Palaikė ryšius su Maskvos disidentais Andrejumi Sacharovu, Jelena Boner, poetu Grigorijumi Korinu ir kt. Ji buvo atvira bendravimui, dažnai lankydavosi pas mus Kaune, buvo miela klausytis jos išmintingų kalbų. Kai 1972 m. gegužį susidegino Romas Kalanta, su didžiausiu užsidegimu ji dalyvavo mitinge, nors apstumdė ją milicininkai, tačiau ji buvo laiminga, kad susirinko tiek daug žmonių, gražaus jaunimo, kovojančio už Lietuvos laisvę.

Išaugęs „daktarės Dalytės“ populiarumas Laukuvoje, o ypač pakliuvęs į saugumo rankas kažkoks laiškas į užsienį, neliko saugumiečių nepastebėtas ir tai paskatino Šilalės rajono saugumo viršininką B. Vaitkevičių imtis priemonių. Kai Daliai buvo

pas kurią ir gyveno iki pat mirties, kuo galėdami jai padėdavome mes.

Lankydamas Dalia sergančią mano mamytę Kaune, išsaugojau jos atsiųstą velykinį sveikinimą: „Mano brangioji p. Malvina! Sveikinu Jus su Velykų šventėmis, su pavasariu! Nuoširdžiai linkiu Jums sveikatos, daug dvasinių jėgų! Ilsėkitės! Atmeskit visus rūpesčius. Šypsokitės pavasario saulei. Norit to ar ne, o Jūs jau esate Lietuvos istorijoje. Ir niekas Jūsų iš jos neištrins. Saugokit savo sveikatą! Bučiuoju Jus stipriai. Dalia. 1983.III.22“. Čia ji mini mano mamytę jau esančią istorijoje, nes savo tremties užrašuose ji užrašė Malvinos Abromaitienės pasakojimą, kaip ji vežiojo mirusiuosius iš barakų į ledo kapinyną.

Jau sunkiai sirgdama, Dalia 1987 m. atvažiavo į Vilnių pas J. Marcinkevičių. Ji labai tikėjosi, kad rašytojas priims jos tremties užrašus, tačiau taip neįvyko, dėl neaiškių priežasčių jos užrašų nepriėmė. O ji labai norėjo užrašus perduoti į patikimas rankas. Kitoks bandymas pavyko. Ją mieliai priėmė **Kazys Saja** su žmona. Iš Dalios rankų gavę užrašus, juos daugino. Jie ir pavadinimą užrašams „**Lietuviai prie Laptevų jūros**“ sugalvojo.

1987-ųjų rudenį atvykusi į Kauną, Dalia atrodė labai suvargusi, sunykusi. Buvo paguldyta į Kauno klinikas, vėliau perkelta į Onkologinį dispanserį. Lankiau ją beveik kiekvieną dieną, nes kitų lankytojų tarsi ir nebuvo, tik keliskart apsilankė jos teta. Pati ji valgyti nebegalėjo, per kateterį buvo duodamos morkų sultys.

Kartą apsilankius, radau ją spindinčią, laimingą. „Dabar galiu ir mirti“ – pasakė. Pasirodo, tądien ją aplankė Saja su žmona ir pranešė, kad jos rankraščiai jau platinami. Ji džiaugėsi, buvo tikra, kad pasaulis sužinos apie žmonių kančias Sibiro ledynuose, tremtyje. Ji sakė: „Man lengva kvėpuoti nuo minties, kad aš, kiek leido mano jėgos, protas, sugebėjimai, pastačiau šiojį tokį paminklą Šiaurės aukoms. Pasaulis sužinojo apie tūkstančius bevardžių kankinių broliškuose lediniuose kapuose. To negalima nei sunaikinti, nei ištrinti. Tai istorija. Tai paminklas ir mano tėvams“. Čia dera Dalios žodžiai ir anksčiau užrašyti apie tėvą: „1983.10.10. Šiandien mano tėvo mirties metinė. 826 dienas jis buvo budelių ir Uralo miškų akivaizdoje. Kur man

(Nukelta 11 psl.)

RENGINIŲ KALENDORIUS

RUGPJŪČIO 12 d., sekmadienį – po visų Mišių Šv. Kazimiero svetainėje vyks blynų pusryčiai. Be įprastų blynų bus ir lietuviškų patiekalų.

Rengia Šv. Kazimiero parapija.

SPALIO 6 d., šeštadienį, nuo 6 v.v. iki 10:00 v.v. - Šv. Kazimiero parapijos svetainėje vyks antrasis metinis „Clam bake“ ir trečioji metinė Rudens loterija.

Rengia Šv. Kazimiero parapija.

2013 m.

BALANDŽIO 6 d., šeštadienį Šv. Kazimiero parapijos Atvirkštinės loterijos vakaras. Vakaronės vieta bei laikas bus vėliau paskelbta.

(Atkelta iš 10 psl)

ĮSILIEPSNOJUSI...

šiandien padėti gėlių nors vieną gvazdiką? Kas lapkričio pirmą, Mirusiųjų dieną uždegs žvakę?”

Mirti Dalia dar tikrai nenorėjo. Kartą apsilankius besikalbant net suuko: „O mirti reikia vienai!“ Ir čia pamačiau tarp į ligoninę atsivežtų knygų F. Hanso knygą „Žmogus miršta vienas“...

Dalios sveikata blogėjo, ji silpo, iki pat mirties buvo sąmoninga, šviesaus proto. Iš Onkologinio dispenserio vėl buvo perkelta į Klinikas. Tiek Klinikose, tiek Onkologiniame dispenseryje visas medicinos personalas nuoširdžiai gydė, savo kolegei teikė visokeriopą pagalbą.

1987 m. gruodžio 25-tą, Kristaus Gimimo dieną, badavusi jaunystėje, Dalia mirė nuo ligos sukkelto bado. Aprengiau ją mano pačios laidotuvėms pasiūta žydro šilko suknele, kuri tiko prie jos vešlių šviesių plaukų. Laidojome šalia jos motinos Eigulių kapinėse, palydėjo negausūs giminės ir keli Trofimovsko tremtiniai, nes žmones tebepersekiavo baimė.

Lina Abromaitytė-Malinauskienė, 1941-ųjų tremtinė

VILNIAUS ŽYDŲ BIBLIOTEKOJE HOLOKAUSTO RAŠYTOJA

2012 m. liepos 9 d. Vilniaus žydų viešojoje bibliotekoje lankėsi žymi, dabar Australijoje gyvenanti rašytoja, Rose Zwi. Ji atvyko į Lietuvą dalyvauti penktadienį (liepos 13 d.) įvyksiančiame paminklinės lentos atidengime Žagarės centrinėje aikštėje daugiau kaip 3000 žydų nužudymo 1941 m. spalio mėnesį atminimui.

Rose Zwi yra parašiusi aštuonias knygas ir pelniusi daugelį apdovanojimų. Ji gimė Meksikoje, išeivių iš Žagarės šeimoje. Gyveno Pietų Afrikos Respublikoje, Izraelyje, Australijoje. Vienas jos darbų – „Paskutinis pasivaikščiavimas Naryškino parke“ („Last Walk in Naryshin Park“), 1997 m. – pašvęstas šešių jos giminės narių, nužudytų Žagarėje, likimui. Tokiu būdu ji norėjo prisidėti prie šešių milijonų aukų istorijos, kuri šaukiasi atminimo.

Paskutinėje R. Zwi knygoje – „Tada buvome vergais“ („Once We Were Slaves“), 2012 m. – aprašyta Perlovų šeimos iš Raseinių „kelionė pragaro ratais“ sovietiniuose gulaguose.

Žilvinas Bieliauskas, Kultūros projektų vadovas

„DIRVAI“ AUKOJO

Birutės Januškaitės atminčiai,

S.Simoliūnas, Detroit, MI... 1,000

D.Januta, Oakland, CA 102

D.Gatautienė, Clev. Hts., OH. 101

R.Bužėnas, Henderson, NV..... 78

B.Kasakaitis, Oak Lawn, IL 78

L.Petronis, Dearborn, MI..... 78

A.Markevičius,

Santa Monica, CA..... 78

B.Pautienis,

Richmond Hts., OH..... 55

O.Sadeika,

Farmington Hills, MI..... 54

G.Stankunas, Cos Cob, CT..... 52

M.Mikonis,

Richmond Hts, OH 45

J.Petronis, Los Angeles, CA..... 35

D.Geldienė,

Whitmore LK, MI..... 32

R.Bitėnas, Bronxville, NY..... 30

P.Paulauskas, Chicago, IL..... 30

A.Pintsch, W.Milford, NJ..... 30

V.Žiedonis,

Willoughby Hills, OH..... 30

H.Bagdonas, Oak Lawn, IL..... 28

D.Jakienė, Blue Bell, PA..... 28

L.Jarašunas-Francel,

Willowick, OH..... 28

Petkus Funeral Home,

Lemont, IL..... 28

V.Koklys, Cave Creek, AZ..... 25

V.Momkus, Chicago, IL 25

V.Šliūpas, Burlingame, CA..... 23

R.Somkaitė, S.Orange, NJ..... 23

R.Žiedonis,

Highland Hts., OH 23

D.Armonas, Mentor, OH..... 22

J.Ardys, Fairview, PA..... 20

E.Čeičys, Parma, OH..... 20

V.Kirvelaitis, Lemont, IL..... 20

E.Sluder, Centennial, CO..... 20

V.Zdanys, W.Hartford, CT..... 20

G.Dragūnas,

Philadelphia, PA..... 18

V.Gilys, Sun City, CA..... 18

A.Jurkūnas, St.Pete. Bch., FL... 18

J.Mačiulaitis, Sunny Hills, FL.. 18

A.Garolis, Portland, OR 15

J.Linartas, Winter Pk, FL..... 13

A.Balas, Richmond Hts, OH.... 12

S.Cibas, Lynbrook, NY..... 12

V.Urbaitis, Mayfield Hts, OH... 12

A.Giedraitienė,

Willowick, OH 10

G.Likander, Kankakee, IL 10

J.Savaitis, York, PA 10

J.Šulaitis, St. Petersburg, FL..... 10

A.Venkūnas,

Santa Monica, CA..... 10

G.Varnelis, Mentor, OH..... 8

A.Andrašius,

Chesterland, OH..... 5

A.Dundzila, Port Orange, CA 5

R.Guzulaitis, Speedway, IN 5

A.Raulinaitis, Twinsburg, OH.... 5

R.Kriaučiūnas, Lansing, MI 3

R.Kubilius, Evanston, IL 3

D.Trimakas, Westlake, OH..... 3

V.Barzdukas, Cleveland, OH..... 2

S.Draskinis, Roanoke, VA 2

L.Dubray, Portage, MI 2

R.Gedeit, Huntley, IL..... 2

B.Kronas, Willow Brook, IL..... 2

G.Lazdinis, Mentor, OH 2

S.Petravičius,

Ranch Palos Verdi, CA 2

K.Zimmerman, Painsville, OH .. 2

Viesiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame

EUGENIJA BULOTIENĖ

(1914.10.26-2012.6.27)

Birželio 27-osios rytui auštant, Vilniuje mirė Vilniaus krašto lietuvių sąjungos išeivijoje vicepirmininkė, iškili

Tautos Fondo narė, „Vilnijos“ draugijos garbės narė ir konsultantė Eugenija Bulotienė. Birželio 28 d. 16 val. buvo

pašarvota Vilniaus laidotuvių namuose „Nutrūkusi styga“, birželio 29 d. 11:30 val. išlydėta į Čiobiškio kapines Širvintų rajone, kur palaidota jos mama. Šv. Mišios už velionę buvo aukojamos birželio 28 d. 18:30 val. Palaimintojo Jurgio Matulaičio bažnyčioje Vilniuje.

Eugenija Bulotienė gimė Vilniuje, vaikystėje gyveno netoli šv. Onos bažnyčios, vėliau su šeima persikėlė į Širvintų rajoną.

Traukdamasi nuo sovietų kariuomenės, 1944 m. su šeima pasitraukė į Vakarų, gyveno pabėgėlių stovyklose Vokietijoje, vėliau apsigyveno JAV ir ištraukė į lietuvių visuomeninę veiklą, buvo tautininkė. Nuo 1956 m. priklausė Vilniaus krašto lietuvių sąjungai išeivijoje, ilgai buvo jos vicepirmininkė.

Nuo 1965 m. buvo Tautos Fondo įgaliotinė Detrote. Dalyvavo VLIKo baigiamajame seime 1991 m. Čikagoje ir 1992 m. Vilniuje. Aplankė daugelį rytų Lietuvos lietuviškų mokyklų, labai jomis rūpinosi, ilgai joms rinko aukas ir pati aukojo. Sūnaus Ramučio atminimui įkūrė fondą mokykloms šelpti.

Jos rūpesčiu ir lėšomis Lietuvoje išleistas poeto Stasio Jakšto (1906-1979) dvitomis „Manoji Lietuva“ (2000) ir „Gimtinių takais“ (2001).

Ilgėdamasi Tėvynės, 2006 m. rugpjūtį grįžo į gimtąjį Vilnių.

Eugenija Bulotienė savo darbus ir savo meilę skyrė Tėvynei Lietuvai ir jos žmonėms.

„Vilnijos“ draugija

Mirties pranešimas

A.†A. VINCAS ČEČYS

Mirė liepos 8 d. Clevelande, sulaukęs 96 metų, liko žmona Nora Braziulis Čečienė, vaikai Martin (Kathy), Vincas (Connie), George (Ann), ir Marianne (Ken) Schmidt, 12 vaikaitių ir 3 provaikaičiai.

Atsisveikinimas vyko liepos 13 d., penktadienį Jakubs & Son, A Golden Rule laidotuvių namuose. Šv. Mišios buvo atnašautos liepos 14 d. 10:00 val. Šv. Kazimiero šventovėje

Velionio prisiminimui galima aukoti American Diabetes Association.

Liūdinti šeima

Laidotuvių patarnavimus atliko Jakubs & Son, A Golden Rule Funeral Home.

A.†A. AGUTEI MACIJAUSKAITEI-TIŠKUVIENEI

palikus šį pasaulį, reiškiamė nuoširdžią užuojautą dukterėčiai REGINAI WOLDMAN su šeima ir giminėms Lietuvoje.

Liūdime netekę taurios lietuviškos, kuri Lietuvoje buvo baigusi Šilalės gimnaziją, o JAV-se komercinę buhalteriją ir labai daug aukojusi mūsų tautinei veiklai čia ir Lietuvoje.

*Amerikos Lietuvių Tautinės Sąjungos
Čikagos skyrius*

PRENUMERUOKITE DIRVĄ

METAMS - \$55.
PUSEI METŲ - \$40.
PIRMA KLASĖ - \$78.
ORO PAŠTU Į UŽSIENĮ
METAMS - \$130.00

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA girdima antradieniais
9:00-10:00 val. vak. iš WPAT stoties 930 AM banga.

Interneto svetainė: WWW.WPAT930AM.COM

Dėl pranešimų ir skelbimų kreiptis į dr. Giedrę Kumpikas,
82-32 Bell Blvd., Hollis Hills, NY 11427. Tel. (718) 776-1687.

Fax: (718) 479-8923. E-mail: amberwings@mac.com

LIETUVOS KREPŠININKAI IŠKOVOJO KELIALAPĮ Į LONDONO OLIMPINES ŽAIDYNES

Karakasas, liepos 8 d. (ELTA). Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė Venesuelos sostinėje Karakase vykstančio olimpinio atrankos turnyro pusfinalyje 109:83 (21:16, 21:20, 23:25, 34:22) įveikė Dominikos Respublikos komandą ir iškovojo kelialapį į Londono olimpines žaidynes.

Po dviejų kėlinių lietuviai pirmavo 52:36, o po trijų - 75:61.

Trenerio Kęstučio Kemzūros vadovaujama Lietuvos rinktinė 19 taškų pelnė Jonas Mačiulis, 17 - Jonas Valančiūnas (7 atk.

kam.), 13 - Linas Kleiza, 12 - Martynas Pocius, 11 - Tomas Delininkaitis, po 9 - Rimantas Kaukėnas ir Mantas Kalnietis (9 rez. perd.), 7 - Šarūnas Jasikevičius (5 rez. perd.), 5 - Paulius Jankūnas, 3 - Deividas Dulkys, po 2 - Darius Songaila ir Robertas Javtokas.

Dominikos Respublikos ekipai 13 taškų pelnė Jack-Michael Martinez, 10 atk. kam.), 12 - Al Horford, 11 - Francisco Garcia, 10 - Juan Coronado.

Londono olimpinės žaidynės vyks liepos 27 - rugpjūčio 12 dienomis.

Renngiantis atrankai į Londoną kontrolinėse rungtynėse Lietuvos krepšinininkai darė klaidų ir gindamiesi, puldami.

IŠ LIETUVOS SPORTININKŲ LAUKIAMA SEPTYNIŲ OLIMPINIŲ MEDALIŲ

Anupriškės (Trakų r.), liepos 13 d. (ELTA). Lietuvos sportininkams Londono olimpinėse žaidynėse planuojami septyni medaliai, o vieta pirmajame aštuonete iš viso prognozuojama 24 atletams ir krepšinio rinktinėi.

Aukščiausios vietos prognozuojamos dviratininkei Simonai Krupeckaitėi (1-5 vietos), disko metikui Virgilijui Aleknai, kanojininkui Jevgenijui Šuklinui (1-6), buriotojai Gintarei Šait (Scheidt, 1-8), vyrų krepšinio rinktinėi (3-6), boksininkui Egidijui Kavaliauskui ir šiuolaikinės penkiakovės atstovei Laurai Asadauskaitei (3-8).

„Realybė bus kitokia, tačiau reikia džiaugtis, kad turime nemažai atletų, pajėgių kovoti dėl aukštų vietų“, - Lietuvos tautinio olimpinio komiteto (LTOK) Vykdomojo komiteto (VK) išplėstiniam posėdyje Anupriškėse (Trakų r.) penktadienį sakė Lietuvos olimpinės misijos vadovas Algirdas Raslanas.

Londono olimpinėse žai-

dynėse lietuviai dalyvaus keturiolikos sporto šakų varžybose. Anot LTOK viceprezidento, tai geras rodiklis. A. Raslanas pasidžiaugė, kad į olimpines žaidynes vėl vyks vyrų krepšinio rinktinė, gausumu išsiskirs lengvosios atletikos komanda. Olimpinės misijos vadovas apgailestavo, kad, lyginant su Pekino olimpinėmis žaidynėmis, tarp olimpiečių nebus sunkiosios atletikos ir stalo teniso atstovų.

LTOK VK patvirtintame Lietuvos olimpinės rinktinės sąraše - 63 sportininkų pavardės.

„63 sportininkai olimpinėje rinktinėje - didelis pasiekimas. Asmeniškai, labai gaila, kad olimpinėse žaidynėse nebus tenisininko Ričardo Berankio. Jis turėjo visas galimybes vykti į Londoną, bet jam sutrukdė trauma. Neabejojau, kad olimpinėse žaidynėse dalyvaus badmintonininkas Kęstutis Navickas, tačiau trauma ir jį išmušė iš vežių“, - sakė LTOK prezidentas Artūras Poviliūnas. - Lyginant su Latvija ir Estija, mūsų olimpinė rinktinė žymiai solidesnė. Mes turime daug galimybių ir pakovoti dėl medalių. Tai, kad turime daug aukšto lygio sportininkų, galinčių

kautis su gyventojų skaičiumi didesnių šalių atstovais, yra didelis dalykas“.

Anot LTOK vadovo, visi pajėgiausi Lietuvos olimpiečiai per olimpinį ciklą rodė gerus rezultatus, todėl galima tikėtis, kad jie nenuvils ir per olimpines žaidynes.

LTOK VK Lietuvos vyrų krepšinio rinktinės pasirengimui ir dalyvavimui Londono olimpinėse žaidynėse nutarė skirti 500 tūkst. litų.

Lietuvos krepšinio federacijos (LKF) generalinis sekretorius Mindaugas Balčiūnas teigė, kad šalies krepšinininkai privalo patekti į ketvirtfinalį.

A. Poviliūnas informavo, kad **į Londono olimpines žaidynes vyks ir Lietuvos Prezidentė Dalia Grybauskaitė bei Ministras Pirmininkas Andrius Kubilius**. Jie Londone praleis po tris dienas.

A. Poviliūnas po posėdžio A. Raslanui perdavė Lietuvos žmonių vardais įstatytą trispalvę, kuri Valstybės dieną, iškilmingame renginyje Vilniaus Vinco Kudirkos aikštėje buvo įteikta šalies olimpinės rinktinės vėliavnešiui disko metikui Virgilijui Aleknai.

Žirgų sporto atstovas Mečislovas Preišegolavičius A. Poviliūnui tradiciškai įteikė laimės simbolį - pasagą.

LIETUVIO AUKSAS TRIATLONO „WORLD CUP“ PIRMENYBĖSE

Birželio 17 d. pasaulio triatlono taurės varžybose „ITU Triathlon World Cup“ pergale šventė už Ameriką rungtyniaujančią lietuvių Luką Verzbicką (Verzbicas). Tai pirmoji lietuvių pergalė pasaulio triatlono varžybose.

Devyniolikamečio Luko bendras rezultatas po trijų rungtynių (plaukimo, važiavimo dviračiu ir bėgimo) buvo 1 val. 47 min. ir 28 sek. Užjo liko: Laurent Vidai (Prancūzija) - 1:47:45,

Dmitry Polyansky (Rusija) - 1:48:04, Mark Buckingham (Didžioji Britanija) - 1:48:16 ir Adam Bowden (Didžioji Britanija) - 1:48:22. Moterų grupėje laimėjo Gwen Jorgensen (JAV) - 1:59:39.

Pernai metais baigęs Carl Sandburg vidurinę mokyklą Orland Park, IL. Lietuvis sportininkas studijuoja University of Colorado, kuriame 2011 metais įkurta JAV elitinė triatlono akademija.

TAUPA

LITHUANIAN CREDIT UNION

SAVI PAS SAVUS
KVIEČIAME VISUS Į TAUPĄ

Telefonas (216) 481-6677; El. paštas TAUPA@AOL.COM
767 EAST 185th Street CLEVELAND, OHIO 44119

DARBO VALANDOS :

Antradienį, trečiadienį ir ketvirtadienį 9:00 v.r. - 4:00 p.p.
Penktadienį 9:00 v.r. - 6:00 p.p.
Šeštadienį 9:00 v.r. - 12:00 p.p.
Sekmadienį 11:00 v.r. - 12:00 p.p.

KIEKVIENA TAUPOMOJI SĄSKAITA IKI \$250,000 YRA APDRAUSTA (NCUA)

JAKUBS AND SON

Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Stephen Waite

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street Cleveland, Ohio 44119
36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, Ohio 44095

Telefonas: (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama,
teikianti jaukią atmosferą rūdiesio valandoje.
Didelė aikštė automobiliams pastatyti.